DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 282. | Wtorek, 24 Grudnia (5 Stycznia). | 1868\9 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.— Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się. — We wszystkich co dotyczy Dziennika, należy się odnosić wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 5.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8.—Półrocznie rsr. 4.—Kwartalnie rsr. 2 —Miesięcznie kop. 67.—Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5.—Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rsr. 9 kop. 20.—Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30.— Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 23 Grudnia (4 Stycznia).

Na zasadzie ustępu 9 dodatku do art. 242 Ust. o opłacie od trunków wyd. 1867 r. oraz § 1 Najwyżej zatwierdzonej pod dniem 12 styeznia 1867 r. Ustawy o zastawach i kaucjach w Królestwie Polskiem, Ministerstwo Finansów uznało możliwem, iżby dla zabezpieczenia opłaty akcyznej od wódki w Cesarstwie i Królestwie Polskiem przyjmowane były obligacje Towarzystwa Kursko Charkowskiej i obligacje, tudzież akcje Towarzystwa Szujsko-Iwanowskiej dróg żelaznych po takich samych cenach, po jakich, na zasadzie Najwyżej zatwierdzonej pod dniem 9 Lutego r. b. uchwały Komitetu pp. Ministrów, dozwolono przyjmować wspomnione papiery na kaucje w przedsiębierstwach i dostawach Skarbowych, a mianowicie, do 1 stycznia 1869 r. po cenach następujących:

a) obligacje Towarzystwa Kursko Charkowskiej drogi żelaznej: za obligację na 200 tal. po 127 rub., za obligację na 1,000 guldenów niderlandzkich po 368 rub., i za obligację na 100 funt. szterling. nominalnej wartości po 434 rubli, i

b) akcje i obligacje Towarzystwa Szujsko-Iwanowskiej drogi żelaznej: za akcje na 125 rub. po rub. 99, i za obligację na 200 tal. nominalnej wartości po 128 rubli.

— ——— —

JW. Hrabia Namiestnik raczył oświadczyć podziękowanie p. Cyprjanowi *Leonowiczowi*, za jego poetyczne utwory: 1) Pieśń świętej Matki Rusi; 2) Anioł stróż; 3) Mojsiady księ. I; 4) Sonety; 5) Ballady, przedstawione Komitetowi dla rozpatrzenia prośb podawanych na Imie Monarsze w r. 1867.

Monarsze zadowolenie. — Jego Cesarska Wysokość Cesarzewicz Następca Tronu, reskryptem z dnia 31 października 1868 roku, do dyrektora wydziału gospodarczego ministerstwa spraw wewnętrznych, tajnego radcy Aleksandra Szumachera, raczył go zawiadomić, że Najjaśniejszy Pan, uwzględniając pożyteczny udział jego w czynnościach b. komisji wsparcia dotkniętych nieurodzajem w roku 1867 mieszkańców, Najłaskawiej polecić raczył oświadczyć mu szczególne Monarsze zadowolenie.

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO
ALEXANDRA II,
CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECH ROSIJ,
KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,
etc., etc., etc.

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

Zważywszy, że istniejący dotychczas porządek dokonywania z wyroków sądowych potrąceń z opłaty osób w służbie zostających, nie zgadza się z nowemi przepisami kasowemi, obowiązującemi w Królestwie Polskiem na zasadzie Najwyższego Ukazu z dnia 19 (31) grudnia 1866 roku, Komitet Urządzający postanowił i stanowi:

1) Wszelkie aresztа sądowe odnoszące się do płacy osób w służbie zostających, jak również odwołania takowych aresztów, mają być odtąd wnoszone nie do kas, lecz do tych zarządów, w wydziale których pomienione osoby na służbie zostają.

2) Sumy, ktore w skutek aresztów sądowych przypadają do zatrzymania z płacy urzędników, powinny być wykazywane w listach płacy zarządów dołączanych do asygnacji, z oznaczeniem w tekście asygnacji lub listy płacy, do rozporządzenia której władzy sumy potrącone mają być zapisane. (Poz. 95 przepisów dla władz dyspon.)

3) Wypłata sum zatrzymanych dokonywa się przez kasy za asygnacjami tych zarządów, na depozyt których takowe są zapisane; do tych asygnacji winny być dołączone oryginalne dowody sądowe.

O postanowieniu niniejszem, które zamieszczone ma być w Dzienniku Praw, zawiadomić Zawiadującego Zarządem Finansowym i Dyrektora Głównego Komisji Rządowej Sprawiedliwości.

Działo się w Warszawie na 269 posiedzeniu dnia 11 (23) Października 1868 r.

Prezes-Namiestnik w Królestwie,
Jenerał-Feldmarszałek (podp.) Hr. *Berg.*

Członek - Zawiadujący Czynnościami Komitetu Urządzającego, Senator (podp.) *J. Sołowjew.*

Okólnik do Komisij Spraw Włościańskich w Królestwie Polskiem. Nr. 93.

Postanowienia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem.

dnia 3 Grudnia 1868 r.

POSIEDZENIE DWIEŚCIE SIÉDMDZIESIĄTE TRZECIE DNIA 15 (27) LISTOPADA 1868 R.
POZYCJA 2288.

O wynagrodzeniu mieszkańców miast za zniesione służebności.

Komisja Centralna Spraw włościańskich przedstawiając do rozpoznania Komitetu Urządzającego pojedynczy interes co do wynagrodzenia mieszkańców miasta za zniesione służebności, wynurzyła pomiędzy innemi następującą opinję:

Jakkolwiek stosownie do uwagi I przy art. 15 Ukazu z dnia 28 października 1866 r., wynagrodzenie za odjęte mieszkańcom użytki ze służebności powinno być oznaczone na zasadzie oddzielnych do tego prawideł, lecz mając na względzie, że wynagrodzenie

---

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Kronika warszawska.

Dnia 23 grudnia (4 stycznia).

Otóż, wstąpiliśmy już w otwarte podwoje karnawału! Nie zdobią ich wprawdzie w tym roku brylantowe gwiazdki zmarzłego śniegu, nie dzwoni przed niemi rozgalopowana szlichtada,—lecz za to, niebo świeciło na drodze ku nim wiodącej błyskawicami, huragan rozpasał szalone skrzydła, a i gromy nawet huczały, jak salwy na powitanie tej wesołej pory!

O balu sylwestrowskim, danym w wilję Nowego Roku, już pisaliśmy w przeszłym numerze *Dziennika*, tu więc powtarzać się nie będziemy. Za to wspomnimy nawiasem o trzech aż „przyjacielskich", na zakończenie starego roku urządzonych balikach, które jednakże nie znalazły dzielnego poparcia, ani dość żywej sympatji w młodych lub udających młodość, karnawałowiczach—tak, że jeden z nich nawet, nie potrzebował budzić do działania, śpiącej w kącie salonu kapeli! Gdzież więc się podziałaś podtenczas, o! pozłacana młodzieży warszawska, co tak statecznie i gorąco wspierasz corocznie takie sztuki, wyzwolone... z form konwencjonalnych? Zbrakło ci pewnie, nie chęci lecz kredytu na ich spełnienie!..

Lecz nieoczerniajmy bliźnich naszych! Być może, iż taka obojętność u samego progu Zapust, wynika z przepisów kodeksu wyższej birbanterji, które zabraniają okazywać skwapliwość do zabaw karnawałowych w samym ich zawiązku—tak samo, jak pewne, niczem nieuzasadnione przesądy nie dozwalają gromadzić się tłumnie na pierwszych i ostatnich maskaradach!..

Z tego to pewnie powodu i wczorajsza maskarada, jako *pierwsza*, nie przynęciła zbyt licznych gości. Szczególniej też okazał się rażący niedostatek domin i kostjumów. A jednak, pomimo tak nielicznego zebrania publiczności—maskarada wczorajsza, miała swoje efektowne fragmenta. Jeden z takich zdarzył się zaraz po owej chwili gdy, mówiąc stylem afisza, „odgłos trąb oznajmił rozpoczęcie widowiska", które tym razem, odbyło się na scenie „Rozmaitości". Otóż, zaraz po odgłosie tych instrumentów, przypominających sąd ostateczny, przechodzące około nas domino, całe z czarnego atłasu, a nawet ukoronkowane hojnie, puściło ramię prowadzącego je mężczyzny i chciało wysunąć się mu, czyli, mówiąc stylem Kurjera, „zniknąć w tłumie". Że jednak tłumu nie było, mężczyzna ów dogonił atłasowego zbiega i rzekł mu po francuzku, jakby kończąc przerwaną rozmowę: *„faites cela, ou je vous arrache votre masque"* *„Faites cela et je vous arrache les yeux!* odrzekło bez namysłu domino i w tejże chwili pochwyciwszy za ramię przechodzącego oficera, poczęło go intrygować, i pod tą zbrojną protekcją weszło do teatralnej sali, gdzie już go straciliśmy z oczu, dzięki natarczywej uprzejmości innego znowu, dość pomiętego domina, które, już czysto po polsku, domagało się od nas szklanki limonady—zaprawionej arakiem.. Prócz tego, arcy-dramatycznego epizodu, nie dostrzegłszy w obliczu wczorajszej maskarady żadnych energiczniejszych rysów, spuszczamy ją z oka i z pióra, przechodząc do innych z niedzielnego życia fragmentów.

Rozumie się, że nie poświęcim obszernych uwag zwyczajowi gotowania w tym dniu flaków na śniadania w restauracyjno-handlowo bawarskich zakładach, zwyczajem zakorzenionym silnie i zdawna w Warszawie—wolimy raczej zwrócić się ku estetyczniejszym faktom. Chcąc wszakże zachować jakiś porządek w ich ugrupowaniu, musimy się cofnąć, aż do sobotniego wieczoru, podczas którego na scenie wielkiego tearu, artyści trupy włoskiej, przedstawiali pierwszy raz w tegorocznym sezonie, „Don Żuana", Mozarta. Wprawdzie opera ta znana jest dobrze publiczności warszawskiej nietylko z dawniejszych jej przedstawień przez miejscowych artystów, lecz i z obydwóch poprzednich sezonów trupy włoskiej—a wszyscy zapewne pamiętają do tego jak nieporównaną „Zerliną" była pani Trebelli-Bettini—i jak wybornie p. Ciampi przedstawiał komiczną postać Leporella. Lecz obecnie, sama już tak radykalna zmiana personelu, wchodzącego do „Don Żuana," rozciekawiła publiczność, która też zajęła wszystkie miejsca w sali.

„Comparaison n'est pas raison" twierdzi przysłowie, którego zawsze i ściśle się trzymając nie będziemy już powoływać się na wrażenia dawne, a natomiast

mieszkańców wsi za odjęte im użytki ze służebności, według przepisów Najwyższego Rozkazu wyrażonego w poz. 32 (prot. dod.) postanowień Komitetu Urządzającego; t. j. na zasadzie oddzielnych norm, zastosowane do większej części wsi, po zbadaniu wszelkich okoliczności w każdym pojedyńczym przypadku, okazało się w praktyce bardzo dogodnem i nie nastręczało szczególnych trudności, a oraz że o ile sądzić można z projektów likwidacyjnych z miast dotychczas przez Komisję Centralną rozpoznanych, interesa dotyczące wynagrodzenia za użytki ze służebności po miastach, w ogólności rzadko zdarzające się, nie przedstawiają takich szczególnych okoliczności, które mogłyby stanowić przeszkodę w zastosowaniu do nich takiego porządku, jaki przyjętym jest względem dóbr ziemskich, Komisja Centralna uważa za zupełnie właściwe zastosować takowy porządek i przy rozstrzyganiu interesów dotyczących wynagrodzenia mieszkańców miast za odjęte im użytki ze służebności, w myśl uwagi I do art. 15 Ukazu z dnia 28 października 1866 r.

Motywa i Konkluzja.

Komitet Urządzający, zgodnie z opinją Komisji Centralnej uznał za stosowne, aby przy wynagradzaniu miast lub mieszkańców miejskich za odjęte im użytki ze służebności, stosowane były przepisy Najwyższego Rozkazu wyrażonego w pozycji 32 dodatkowego protokułu postanowień Komitetu Urządzającego i ażeby stosowanie ich następowało według porządku dla dóbr ziemskich ustanowionego. Przy tem atoli Komitet Urządzający zwrócił uwagę na to, że wspomniony Rozkaz Najwyższy co do usunięcia trudności w przywracaniu włościan do poprzednich użytków i służebności, nielegalnie zamienionych lub odebranych, dozwala włączać do oszacowania likwidacyjnego te wszystkie grunta, które przeszły na własność włościan czy to w skutek dobrowolnych układów, czy też w skutek zgodzenia się właścicieli dóbr na propozycje Komisji dotyczące wynagrodzenia włościan za odjęte im użytki ze służebności. Srodek takowy, jak to okazuje się z Najwyżej zatwierdzonego protokułu Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, przedsięwzięty został w celu zachęcenia właścicieli dóbr do zamiany służebności, przywrócenie których ze ścisłem zastosowaniem się do Ukazu z dnia 19 lutego 1864 r. byłoby utrudnionem.

Mając na względzie że stosownie do Najwyższego Ukazu z dnia 28 października 1866 r. użytki ze służebności, przez miasta lub mieszkańców miast (wyjąwszy mieszczan rolników) utracone, nie mogą być przywrócone lecz w każdym razie ulegają obowiązkowemu wynagrodzeniu, Komitet Urządzający uznał za potrzebne postanowić, że takie grunta, które przechodzić będą na własność mieszkańców miast tytułem wynagrodzenia za utracone przez nich użytki ze służebności, w żadnym razie do oszacowania likwidacyjnego włączane być nie mogą.

W skutku tego Komitet Urządzający *postanowił*:

1) Przy rozstrzyganiu interesów dotyczących wynagrodzenia mieszkańców miast w myśl art. 15 Najwyższego Ukazu z dnia 28 października 1866 r., za zniesione użytki ze służebności, wynagrodzenie oznacza się według porządku wskazanego w Najwyższym Rozkazie co do przywracania włościan do poprzedni h użytków i służebności nielegalnie zamienionych lub odebranych (poz. 32 protokułu dodatkowego Postanowień Komitetu Urządzającego).

2) Wszelkie w tym przedmiocie przedstawienia miejscowych Komisji zatwierdza ostatecznie Komisja Centralna Spraw Włościańskich.

3) Wszelkie użytki, które przechodzą na własność mieszkańców miast jako wynagrodzenie za zniesioną służebność, do oszacowania likwidacyjnego nie wchodzą.

4) Wykonanie niniejszego postanowienia porucza się Komisji Centralnej i miejscowym Komisjom Spraw Włościańskich w czem do kogo należy.

Oryginał podpisali:

Namiestnik-Prezes i Członkowie Komitetu Urządzającego.

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 18 (30) Grudnia r. b., w ilości rsr. 926 kop. 17, Hr. Tomaszowi *Zamojskiemu*, właścicielowi m Józefów, położonego w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Biełgorajskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 671 k. 83, Generałowi *Mielnikow*. właścicielowi wsi donacyjnej Karcze, położonej w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Siedleckim, Gminie Zbuczyn, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 4,928 kop. 92, Feliksowi *Staszewskiemu*, właścicielowi dóbr Miszewo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płońskim, Gminie Modzele, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 267, Henrykowi *Fryzowiczowi*, właścicielowi dóbr Wola-Buczkowska, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Łaskim, Gminie Buczek, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 4,608 kop. 12, Bronisławowi *Dębskiemu*, właścicielowi dóbr Przybojewo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płonskim, Gminie Wychodźce, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 7,662 kop. 3, Leopoldowi *Stegman*, właścicielowi dóbr Rzechta-Drużbińska, położonych w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Sieradzkim, Gminie Wierzchy, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celom wypłaty komu należy;—w ilości rs. 182 kop. 13, Kazimierzowi *Krzymuskiemu*, właścicielowi dóbr Wilczyn, położonych w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Słupeckim, Gminie Wilcza Góra, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszkiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 165, Antoniemu *Rogowskiemu*, właścicielowi wsi Bojanówka, położonej w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Radinskim, Gminie Lisia-wólka, wysłane zostało do Kasy Gubernialnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 18,690 kop. 17, Hr. Tomaszowi *Zamojskiemu*, właścicielowi m. Kraśnik, położonego w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Janowskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 19,090 kop. 36, Markusowi *Bałasz*, właścicielowi m. Działoszyna, położonego w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Wieluńskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 6,341 k. 8, Stanisławowi *Węglińskiemu*, właścicielowi dóbr Konopnica B. C., położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Lubelskim, Gminie Konopnica, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; —w ilości rsr. 883 kop. 33, Józefowi *Przechodzkiemu*, właścicielowi wsi Huta Józefowska, położonej w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Kolskim, Gminie Brudzew, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rs. 31,954 kep. 31, Józefowi *Kreczunowiczowi*, właścicielowi dóbr Kościelna wieś, położonych w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Kaliszkim, Gminie Kościelna-wieś, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy; —w ilości rsr. 1,232, Hr. Annie *Grabowskiej*, właścicielce miasta Annopol, położonego w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Janowskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rub. sreb. 2,281 kop. 75, 29-ciu cząstkowym właścicielom dóbr Zalesie-wielkie, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Makowskim, Gminie Perzanowo, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Pułtuskiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rub. srebrem 1,085 kopiejek 78, Konstantemu *Morawskiemu*, właścicielowi dóbr Leśniewo-Górne A. B. C., położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanowskim, Gminie Grudusk, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rs. 36 kop. 67, Janowi i Julji *Zebrowskim*, właścicielom wsi Żebry-Kordy, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Prasnyszskim, Gminie Chojnowo, asygnowane będzie z Kasy Okręgowej Prasnyszskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 65 kop. 22, Ignacemu *Rzeszotarskiemu*, właścicielowi części wsi Rzeszotary-Chwały, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Sierpeckim, Gminie Rościszewo, asygnowane będzie z Kasy Okręgowej Mławskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 104,050 k. 20, Franciszkowi *Jabłońskiemu*, właścicielowi dóbr Grabica, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Petrokowskim, Gminach Kluki, Grabica, Wadlew i Drużbice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rs. 9,913 kop. 10, Henrykowi *Gotartowskiemu*, właścicielowi miasta Parzęczew, położonego w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Łęczyckim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu nalezy;— w ilości rs. 360, Wojciechowi *Puławskiemu*, właścicielowi części wsi Brudzewa Libiszyn, położonej w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Kolskim, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Konińskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 1,671 kop. 83, Hr. Tomaszowi *Zamojskiemu*, właścicielowi miasta Tarnogrodu, położonego w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Biłgorajskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 4,233 kop. 20, Alfredowi *Kurnatowskiemu*, właścicielowi miasta Brudzew, położonego w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Kolskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 132, Antoniemu *Makomaskiemu*, właścicielowi m. Jarczew, położonego w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Tomaszowskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 34 kop. 44, Janowi *Bujalskiemu*, właścicielowi wsi Niemirki B., poło-

---

zanotujemy świeże z onegdajszej wyniesione reprezentacji. Otóż, panna Artôt, śpiewała partję Donny Anny, partję nie dość wdzięczną, choć bardzo trudną i potrafiła nietylko oczarować słuchaczy głosem, który obecnie wzmógł się nawet w jej gardle, lecz zarazem wprawić w podziwienie widzów grą swoją, pełną dramatyczności, expresji i prawdy. Obok znakomitej prima donny, występowały tego wieczoru dwie śpiewaczki: panna Ferruzzi (Elwira) i p. Sarolta (Zerlina). Obiedwie zjednały sobie sympatję publiczności, rzeczywistemi przymiotami śpiewu—a jeśli p. Ferruzzi. otrzymywała żywsze oznaki zadowolenia przez swój głos czysty, piękny i wyrobiony, oraz powierzchowność uroczą, to znowu p. Sarolta jednała sobie wszystkich grą pełną żywości, swobody i wdzięku. Pan Padilla występujący w tytułowej partji, jest wybornym śpiewakiem i aktorem razem. Głos tego barytona, rozciągły, piękny, wyrobiony i pełny, zawładnął silnie współczuciem słuchaczy—a już tak dystyngowanego, w grze Don Żuana, dotąd nie widzieliśmy nigdy na warszawskiej scenie.

Pan Bossi, jako Leporello odznaczył się już chlubnie podczas przeszłorocznego sezonu, a co się tyczy p. Carrion'a, któremu przypadła tu arcy niewdzięczna rola, w której zamknięty „Don Ottavio", służy jedynie do wykonywania bądź ansamblów, bądź też śpiewania sążnistych, po kwadransie trwających arij —to artysta ten wywiązał się z niej jak aktor doświadczony i śpiewak wybornej szkoły. Zresztą, p. Carrion, od niepamiętnych czasów, był ulubieńcem takiej jak medjolańska publiczności—znają go i cenią całe prawie Włochy, a jeśli po blizko półwiekowej na scenie pracy, nie posiada już dziś młodzieńczej siły i świeżości w głosie, doprawdy—nie jego w tem wina! Ażeby, nie powracać znów do opery włoskiej przy sprawozdaniu z dziejów dnia wczorajszego, dodomy tu jeszcze, iż przedstawiona wczoraj „Córka Regimentu" powiodła się wybornie i była prawdziwym dla panny Artôt tryumfem.

Zanim przejdziemy z teatru do sprawozdania z innych widowisk—zamieścim tu nowinę wchodzącą w jego sfery, a wielce ciekawą dla publiczności warszawskiej. Oto, córka genjalnego komika naszego, Aloizego Żółkowskiego, wystąpi wkrótce na scenie Rozmaitości, i to obok swojego sławnego ojca w wybornej komedyjce „Stary Jegomość", gdzie odegra rolę Pauliny. Zaprawdę, będzie to jedno z tych widowisk, na które wcześnie nawet zamawiając bilety, jeszcze docisnąć się niepodobna!

A teraz przejdźmy w inne już sfery:

Cóż powiecie o Japończykach naprzykład? Co do nas, twierdzimy, że jakkolwiek sztuki akrobatyczne, ekwilibrystyczne i magiczne, tylokrotnie już i przez tak wiele, różnej siły wędrownych towarzystw przedstawiane były w Warszawie—żadne z nich jednak nie może się równać z temi dziećmi dalekiego wschodu, które,

„Przy tak cudownej sile i zręczności,
Nie mają... wąsów i kości"!

Serjo mówiąc, towarzystwo japończyków, które goszcząc od pewnego czasu w Warszawie, dawało wczoraj ostatnie już, niedzielne przedstawienie, po którem już tylko cztery powszednie nastąpią, przed rychłym ich wyjazdem — byłoby gromadziło ciągle tłumy widzów do opuszczonego przez Teatr-Rappo budynku, gdyby nie ustanowiło z początku aż tak wysokich cen na swoje widowiska. Dziewięć lub sześć rubli loża, półtora rubla i rubla krzesło... to zawiele na wycieńczone, wycieńczane i wycieńczać się jeszcze mające sakiewki warszawian — tem bardziej, że oni lubiąc każdą nowość, nie mają przecież zbyt żywej sympatji dla widowisk podobnego rodzaju.

Wczoraj już te ceny zniżono znacznie, i dla tego główne a w części popędzona, wyrazem *„ostatnie"* zamieszczonym na afiszu, publiczność, przybyła na przedstawienie japończyków w wielkiej liczbie—i opuściła je zadowolona bardzo. Z innych wędrownych widowisk, zamknięto już zabawny dla dzieci „Teatr marjonetek" w byłem Kassynie francuzkiem — a za to §obydwom magikom, w Orfeum i Alkazarze, nie brak chętnych i licznych gości, szczególniej zaś w pierwszem, gdzie magję pana Lessera wspiera skutecznie bawar, wielce przez znawców ceniony!...

Nie możemy też przemilczeć o pięknym koncercie danym onegdaj w sali „Harmonja" przez kwartet braci Müllerów: Około 200-tu słuchaczy zgromadzonych w tej sali, pełnemi zapału oklaskami przyjmowali ten kwartet nieporównanej doskonałości. Haydn,

żonej w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Sokołcwskim, Gminie Bujały, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 2,650 kop. 67, Józefowi *Godlewskiemu*, właścicielowi dóbr Isłausz, położonych w Gubernji Suwałkskiej, Powiecie Marjampolskim, Gminach Freda i Pogermon, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Suwałkskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 212,236 kop. 30, Józefowi *Godlewskiemu*, właścicielowi dóbr Freda, położonych w Gubernji Suwałkskiej, Powiecie Marjampolskim, Gminach Freda, Aleksota, Wejwery i Gudele, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Suwałkskiej, celem wypłaty komu należy.

Z rozporządzenia Dyrektora Centralnego Zarządu dochodu z akcyzy w Królestwie Polskiem. — Nadzorca 2-go Okręgu Grodzieńskiego akcyznego Zarządu, Sekretarz Kolegjalny Włodzimierz *Nosenko*, stosownie do podanej przez niego prośby, oraz na zasadzie art. 21-go Ustawy o akcyzie od trunków w Królestwie Polskiem, mianuje się od 17 Grudnia 1868 r., Rewizorem Lubelskiego akcyznego Zarządu w miejsce Rewizora Ignatowicza, zaliczonego na mocy rozporządzenia JW. Ministra Finansów od 6 Listopada r. b. do Departamentu dochodów niestałych.

Magistrat Miasta Warszawy. — Szkodliwe oddziaływanie na organizm ludzki aniliny, jako farby zawierającej w sobie mięszaninę arszeniku, stało się w ostatnich czasach przedmiotem ścisłych dochodzeń chemicznych, a to z powodu ogłoszonych w rożnych gazetach nieszczęśliwych wypadków otrucia, po użyciu wewnątrz przedmiotów aniliną farbowanych. Okoliczność ta zmusiła Magistrat do przedstawienia Departamentowi Lekarskiemu Ministerjum Spraw Wewnętrznych, aby zabronioną została sprzedaż przedmiotów aniliną farbowanych, a to w celu ochronienia zdrowia publicznego. Departament Lekarski zasięgnął opinji Rady Lekarskiej, która mając na uwadze, że chociaż w skład farb anilinowych wchodzi kwas arszenikowy, to znów gdy farby te są zupełnie oczyszczone, arszeniku nie zawierają, a bardzo wiele z nich przygotowywa się bez pomocy tego trującego środka, — że same farby anilinowe nie odznaczaja się trującym charakterem, — dla tego Rada Lekarska uznała niewłaściwem wzbronienie wolnej sprzedaży farb anilinowych, lecz postanowiła zabronić używanie ich do farbowania zabawek dziecinnych, napojów, cukierków i innych przedmiotów za pokarm używanych w takim razie, jeśli farby zawierają w sobie arszenik. O takowem postanowieniu Rady Lekarskiej, zatwierdzonem przez JW. Ministra Spraw Wewnętrznych, Migistrat podaje do wiadomości publicznej.

Pocztamt Warszawski ma honor podać do wiadomości publicznej, że poczta z Petersburga, odebraną została w Pocztamcie: w dniu 21 grudnia (2 stycznia) 1868/9 r., o godzinie 7 po południu.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 23 Grudnia (4 Stycznia).

Konferencja w sprawie turecko-greckiej nie zebrała się w Paryżu, w zapowiedzianym przez półurzędowe berlińskie dzienniki terminie, to jest w zeszłą sobotę, z powodu trudności jakie powstały co do stanowiska Grecji. Teraz, jak zapewniają, wszystkie mocarstwa przystały na to, aby Grecja uczestniczyła w naradach tylko z z głosem doradczym. Skoro stało się niewątpliwem, że i Turcja przystała na konferencję z programem ograniczonym do pięciu punktów jej *ultimatum*, nic już nie stoi na zawadzie rozesłaniu zaproszeń na konferencję, która według ostatnich wiadomości z Paryża, miała rozpocząć swe posiedzenia w dniu 28 grudnia (9 stycznia) a jak donosi nasz telegram z Londynu miała trwać trzy lub cztery dni. Z powodu nieobecności w Paryżu ambasadora pruskiego hrabiego Goltza, utrzymywano, że pełnomocnikiem Prus na konferencji, będzie ich poseł przy dworze austrjackim, baron Werther, lecz według ostatnich doniesień, gabinet berliński ma upoważnić do zasiadania na konferencji sprawującego interesa Prus w Paryżu, hrabiego Solmsa.

Tymczasem pomiędzy dwoma będącemi w sporze państwami, trwają utarczki dyplomatyczne, a dziennik konstantynopolitański *Turquie* zamieścił odpowiedź Porty na notę gabinetu ateńskiego, odrzucającą *ultimatum* tureckie. Odpowiedź ta głównie usprawiedliwia, że rząd grecki jest w stanie zapobiedz tworzeniu się na terytorjum greckiem band ochotników, gdyż nawet w prawach greckich jest ustanowiona kara śmierci na werbowników żołnierzy bez pozwolenia rządu. Dalej odpowiedź wskazuje, że mylnem jest twierdzenie rządu greckiego, jakoby nie tamował powrotu kandjotów do kraju, gdyż wsadzanie ich na statki mogło odbywać się tylko nocą i jeszcze nieraz przeszkadzano mu za pomocą gwałtownych środków. W końcu odpowiedź wspomniona usprawiedliwia postanowienie Porty, zalecające wydalić greków z terytorjum tureckiego.

Mylną była wieść, jakoby w skutku mowy na pewnem zgromadzeniu p. Bratiano, byłego prezesa gabinetu rumuńskiego, nowy gabinet rumuński podał się do dymisji. Mowa ta była przedmiotem interpelacji w izbie rumuńskiej, a p. Bratiano oświadczył, iż przemawiał w charakterze prostego obywatela.

W Wiedniu krążyły pogłoski o wycieczkach cesarza i cesarzowej austrjackich naprzód do Zagrzebia a potem do Galicji, Szlązka i Bukowiny. Następnie dwór ma się przenieść na dłuższy pobyt do Pesztu, gdzie jego obecność uznał węgierski gabinet za niezbędną podczas wyborów w Węgrzech.

Usposobienie Watykanu względem Włoch nie zbyt jest pojednawcze, jak to uwydatniło się w przemówieniu papieża, na ostatnim tajnym konsystorzu, z powodu kroków robionych przez rząd włoski w celu uzyskania złagodzenia kary skazanych za wypadki październikowe. Hiszpańską rewolucję, na tymże konsystorzu, papież nazwał sprzysiężeniem mniejszości, które ogarnęło władzę nad całym narodem.

W Hiszpanji rozdwojenie pomiędzy stronnictwem republikańskiem a monarchicznem coraz bardziej się uwydatnia. Republikanie ośmieleni zwycięztwem otrzymanem na wyborach do *ayuntamientos*, zaczęli agitować z większą ufnością, kiedy stronnictwo monarchiczne nie mogąc wystąpić z określonym programem, a szczególniej nie mając kandydata do tronu, koło którego mogłyby się skupić sympatje większości, jest w swej agitacji silnie krępowane. Wojna domowa prawie się już zaczęła, gdyż donoszą o krwawem starciu wojsk rządowych z powstańcami w Maladze, a w Sewilli tylko szczęśliwie zdołano uprzedzić wybuch powstania republikanów. Za to nadeszła pocieszająca wiadomość, że wysłane na wyspę Kubę posiłki, już stanęły na miejscu.

Telegramy Dziennika Warszawskiego.

Paryż, *3 stycznia* (*22 grudnia*). *Journal officiel* donosi: Pruski projekt konferencji, zalecił sam rząd cesarski wszystkim dworom na podstawie *ultimatum* tureckiego. Porta gotowa jest przyjąć w niej udział; zgodzono się przypuścić Grecję z głosem doradczym. Zupełne porozumienie panuje pomiędzy mocarstwami. Lavalette zaproponował pierwsze zebranie się konferencji w dniu 9-ym stycznia.

Londyn, *3 stycznia* (*22 grudnia*). *Observer* utrzymuje, że konferencja będzie trwała trzy lub cztery dni.

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Niżni Nowogród, 18 (30) grudnia.* Zgromadzenie ziemskie gubernji niżegorodzkiej przyjęło projekt połączenia za pomocą drogi żelaznej Niżnego Nowogrodu z Syzranją, z odnogą do Kazania. Zgromadzenie ziemskie wybrało deputację, która ma upraszać o koncesję i porozumieć się z ziemstwami simbirskiem i kazańskiem. (*Rus. Inw.*)

* *Konstantynopol, 29 (17) grudnia.* (Przez Odesę). Rząd turecki wydala w dalszym ciągu poddanych greckich z Adrjanopola, całemi nawet rodzinami, i odmówił uwzględnienia dla przełożeń wystósowanych do niego przez reprezentantów mocarstw, dla uzyskania od niego zaniechania tego środka. Porta nie chce także odwołać wice admirała Hobbarta-paszę z wód greckich. Porta gromadzi 50,000 redyfów i spodziewa się, że Grecja nie zostanie przypuszczoną do uczestniczenia w konferencji, oraz że pięć punktów ultimatum ottomańskiego stanowić będą podstawę dla narad tej konferencji. (*Ajencja tel. ruska*).

* *Wiedeń, 31 (19) grudnia.* Ponieważ *Neue freie Presse* stwierdza nowy zwrot w polityce wschodniej Francji na korzyść Rośji i ostrzega Austrję, ażeby miała się na baczności w obec dwuznacznego postępowania Francji, — przeto *Wiener Abendpost* oświadcza, że *Neue freie Presse* nie jest organem rządu. — Powiadają, że amnestja spodziewana dla dziennikarzy czeskich została odroczoną. (*Tamże.*)

* *Wiedeń, 1 stycznia (20 grudnia). Die Debatte* ogłasza telegram, donoszący, że Grecja reprezentowaną będzie na konferencji przez p. Rangabe, swego reprezentanta w Paryżu, i że poseł Stanów Zjednoczonych w Atenach otrzymał rozkaz popierania usilnie Grecji. P. de Lavalette prezydować będzie na konferencji. *(Tamże.)*

---

* *Wiedeń, 31 (19) grudnia. Wiener Abendpost* występuje ostro przeciw twierdzeniu *Nordd. A. Z.*, jakoby kanclerz państwa odrzucił oświadczenia rządu pruskiego w przedmiocie noty Usedom'a. Pismo pomienione nadmienia, że wyższe sfery w Berlinie miały w ręku oświadczenia przesłane wówczas przez barona Beusta posłowi austrjackiemu w Berlinie, które to oświadczenia pozostają w sprzeczności z twierdzeniami *Nordd. A. Z.* Rozgłoszenie tej sprawy w *Mémorial diplomatique* nastąpiło nie za sprawą rządu austrjackiego i wbrew jego życzeniom. (*Wolffs T. B.*).

* *Wiedeń, 1 stycznia (20 grudnia). Telegraphen Corr. Büreau* ogłasza następującą depeszę z Konstantynopola, z daty dzisiejszej: Nie ulega już wątpliwości, że Porta zgodziła się na konferencję, która mieć będzie za podstawę znane pięć punktów objętych w ultimatum. (*Tamże*).

* *Trjest, 31 (19) grudnia.* Poczta lewancka przywiozła wiadomość z Aten z d. 26-go grudnia, że na granicach prowincij panuje spokój. Do Lamji i Akarnanji wysłano kawalerję z działami. Czuć się daje wielki niedostatek pieniędzy. Minister skarbu chce podać się do dymisji. Dwóch oficerów od inżynierji, wysłanych dla przedsięwzięcia robót fortyfikacyjnych na granicy Lamia, zostało wziętych do niewoli przez bandę rozbójników przybyłą z terytorjum tureckiego. (*Cor. Bür.*).

* *Paryż, 2 stycznia (21 grudnia).* W sferach dyplomatycznych powiadają, że otwarcie konferencji nastąpi 9 go stycznia. (*Wolffs T. B.*).

Mozart i Bethowen, ci arcy-mistrze głębszej muzyki zdobili program tego kwartetu.

Pisząc o tylu miejscach gromadzących przeważnie świąteczną publiczność, zapomnieliśmy prawie o zwykłych koncertach „orkiestry warszawskiej" w resursie obywatelskiej. Wprawdzie, w sam dzień Nowego Roku, cyfra zwykłych słuchaczy tej orkiestry zmniejszyła się o połowę przeszło — lecz za to wczoraj, znowu sala przepełnioną była.

Nakoniec, musimy zanotować — i ten jeszcze rys z fizjognomji Warszawy iż obecnie, na rozdrożu, pomiędzy minionemi nowego, a nadchodzącemi starego kalendarza, świętami — mieszkańcy tutejsi są nadzwyczaj zajęci i ożywieni. Jedni chcą zakończyć noworoczne bilanse, drudzy zrobić inwentarze; ci chcą komuś co kupić, owi znów a bardziej „owe" pragną by dla nich coś kupiono... Słowem, począwszy od suplikantów aż do wierzycieli, wszystko się rusza żwawo od samego ranka, nie dając wyspać się utrudzonym tańcami, bezikiem, widowiskami i wszelką karnawałową uciechą, męczennikom — pomiędzy któremi bezpieczni są tylko ci, którzy zaprowadziwszy u siebie wyborne dzwonki, nowego systemu, wyrabiane w zakładzie p. Botte, — nie lękają się nieobeznanych z ich życiem natrętów. *Al.*

* *Paryż, 1 stycznia (20 grudnia). Journal officiel de l'Empire* ogłasza dekret z 31-grudnia, obejmujący nominacje 46-ciu dowódców bataljonów gwardji narodowej ruchomej w departamentach i 149-ciu kapitanów tejże gwardji w departamencie Sekwany. (*Tamże*).

* *Marsylja, 30 (18) grudnia.* Z Aten donoszą, że odpowiedź rządu greckiego w przedmiocie parostatku *Enosis* brzmi jak następuje: „Rząd nie widzi w postępowaniu tego statku czynów korsarstwa; lecz jeżeli Hobbart-pasza jest przeciwnego zdania, w takim razie może udać się ze skargą do trybunału w Syrze, który wyprowadzi śledztwo." (*Cor. Hav. Bul.*).

* *Florencja, 1 stycznia (20 grudnia).* Na przemowę deputacji, która składała królowi życzenia w imieniu izby deputowanych, jego królewska mość odpowiedział, iż pokłada zaufanie w gorliwości i roztropności, z jaką izba pracować będzie nadal w interesie kraju. Król oświadczył jednocześnie, że zajście grecko-tureckie jest na teraz jedyną kwestją większej doniosłości, lecz że takowa rozstrząśniętą zostanie pokojowo przez konferencję (*Wolffs T. B*).

* *Florencja, 1 stycznia (20 grudnia).* Jednocześnie z deputacją od parlamentu, król przyjmował także obecnych jenerałów i dygnitarzy państwa. Odpowiedź króla na życzenia złożone przez deputowanych, podaną została powyżej w ogólnej treści. Podczas przyjęcia, król oświadczył pokilkakrotnie, że sytuacja jest obecnie pokojowa, lecz że w razie zachmurzenia się horyzontu politycznego, Włochy znajdą w swej armji najniezawodniejszą rękojmię swych interesów. (*Tamże*).

* *Konstantynopol, 30 (18) grudnia.* Obiega pogłoska, ze nowe ministerstwo rumuńskie podało się do dymisji na skutek mowy p. Bratiano, zachęcającej rząd do wystąpienia przeciw Turcji. (*Cor. Hav. Bul.*).

* *Konstantynopol, 1 stycznia (20 grudnia). Turquie* ogłasza odpowiedź Porty na notę, którą rząd grecki odrzuca ultimatum. Odpowiedź ta zaczyna się od oświadczenia, że żadne państwo nie byłoby znosiło tak długo i tak spokojnie położenia rzeczy niezgodnego ze stosunkami dobrego sąsiedztwa, jak to uczyniła Porta. Odpowiedź zastanawia się następnie nad rozmaitemi punktami ultimatum i powiada, że co do band ochotników, niedopuszczalne jest tłomaczenie się rządu greckiego, jakoby konstytucja nie pozwalała na wdanie się w tym względzie, w takim bowiem razie nie mogłoby istnieć bezpieczeństwo pomiędzy państwami sąsiedniemi; same nawet prawa greckie pozwalają na karanie takich przekroczeń, albowiem artykuł 127 kodeksu karnego zagraża karą śmierci tym, którzyby bez pozwolenia rządu werbowali żołnierzy. Jakkolwiek rząd grecki pąwołuje się na to, że udzielił wychodźcom kandjockim pozwolenie na powrót do kraju ojczystego, pomimo to wiadomo dobrze, że wyjazd ich mógł odbywać się jedynie w nocy i że przeszkadzano mu często przemocą. Odpowiedź odpiera dalej zażalenia Grecji co do napaści nad granicą, albowiem takowe zarzucać należy raczej Grecji. Niezbędność wydalenia greków z terytorjum tureckiego wymotywowaną jest rolą, którą odgrywali grecy zamieszkali w Turcji, korzystali oni bowiem ze swego tam pobytu dla tego, ażeby organizować przeciw rządowi opór nieprzyjacielski. (*Wolffs T. B.*).

* *Bukareszt, 31 (19) grudnia.* W izbie deputowanych p. Stolojanu zainterpelował dziś rząd, dla czego tenże wycofał z senatu projekt dotyczący prawa wyborczego, przez co konstytucja została naruszoną. Prezes ministrów dowodzi, że pomieniony projekt nie został cofnięty, ale tylko nie przyjęty przez senat. Chcą upadku gabinetu i dla tego wynajdują różne pozory. W obronie rządu wystąpili deputowani odcienia niezależnego. Izba oświadczyła, iż zadowolnioną jest z objaśnień ministra. (*Cor. Bür.*).

* *Bukareszt, 1 stycznia (20 grudnia).* Na dzisiejszem posiedzeniu izby, deputowany Carp interpelował z powodu mowy panslawistycznej, którą Bratiano miał niedawno na zgromadzeniu. Prezes ministrów odpowiedział, że rząd nie jest odpowiedzialnym za mowę mianą przez obywatela na zgromadzeniu, albowiem konstytucja gwarantuje prawo o zgromadzeniach. Następnie Bratiano oświadczył osobiście, że przemawiał jedynie jako zwykły obywatel. Izba przeszła co do tej interpelacji do porządku dziennego. (*Wolffs T. B.*).

* *Londyn, 2 stycznia (21 grudnia).* Na wstawienie się ambasadora angielskiego w Konstantynopolu, Porta dozwoliła wszystkim statkom greckim, które zabrały fracht w portach europejskich przed zerwaniem stosunków dyplomatycznych pomiędzy Turcją i Grecją, wyładować ten fracht w portach tureckich. (*Tamże*).

* *Nowy-Jork, 22 (10) grudnia.* Z Meksyku donoszą, że prezydent Juarez założył veto przeciw prawu dotyczącemu wywozu metalów bez opłaty cła. — Podług wiadomości z Paragwaju, rząd tameczny wypuścił na wolność trzymanych dotąd w więzieniu anglików. (*Tamże*).

* *Sidney, 6 grudnia (24) listop.* Plemię maorisów w Nowej Zelandji dopuściło się strasznych okrucieństw. Pięćdziesięciu europejczyków wraz z rodzinami zostało zamordowanych. Obwiniają rząd miejscowy o nieudolność. (*Cor. Hav. Bul.*).

---

* Jego Cesarska Wysokość Książę Piotr Oldenburgski, w dniu onegdajszym raczył wyjechać do Białegostoku.

---

* W środę, 25 grudnia (6 stycznia), jako w pierwszy dzień świąt Bożego Narodzenia według juljańskiego kalendarza, o godz. 11-ej z rana odprawione będzie w prawosławnej katedrze nabożeństwo, na którem będzie się znajdował JW. Jenerał-Feldmarszałek. O wskazanej godzinie mają znajdować się w katedrze wszyscy jenerałowie, sztabs i ober-oficerowie, klasowi urzędnicy wojskowi i władze cywilne. Podczas nabożeństwa dane będzie z wałów cytadeli Aleksandrowskiej 21 wystrzałów. W czwartek, 26 grudnia (7 stycznia), jako w drugi dzień Bożego Narodzenia, nabożeństwo odprawione będzie w cerkwi zamkowej.

* (Ofiary). Do warszawskiego damskiego komitetu pielęgnowania ranionych i chorych wojowników, wpłynęły w grudniu następujące jednorazowe ofiary: od W. A. Daniłowowej powłoczek sztuk 12, od M. K. Muchanowowej ręczników sztuk 18, od P. P. Grotena płótna arszynów 20, od S. M. Feuchtnera starzyzny na szarpie funtów 8, od K. M. Woyde starzyzny na szarpie funtów $2\frac{1}{2}$, od A. R. Brewerna kwadracików szarpiowych sztuk 150 i szarpi funtów 2, od M. A. Patkul kwadracików szarpiowych sztuk 91 i szarpi funtów 2, od W. O. Pul rs. 3, czystego dochodu z widowiska 346 rsr.

---

* (Poświęcenie cerkwi grecko-unickiej w Piszczacu). Czytamy w *Dzien. gub. siedleckim*: „Dnia 21 listopada (3 grudnia), w m. Piszczacu, w powiecie bielskim, odbyła się uroczystość poświęcenia nowo zbudowanej cerkwi grecko-unickiej, która to ceremonja dokonaną została przez najprzewielebniejszego Michała Kuziemskiego, biskupa chołmskiego. Położenie cerkwi unickich w kraju tutejszym było dotąd jak najopłakańsze. Budowa i restaurowanie ich należały do niedawnego czasu do liczby obowiązków miejscowych właścicieli ziemskich, t. j. kolatorów, którzy sami należąc do obrządku łacińskiego, mało troszczyli się o potrzeby duchowne ludności unickiej. Skutkiem tego, świątynie unickie zostały stopniowo zaniedbane do takiego stopnia, że smutno było patrzeć na nie ze strony. W r. 1865 rząd, zwróciwszy uwagę na położenie ludności unickiej, wyasygnował 275,000 rs. na budowę nowych i naprawę starych cerkwi unickich. Roboty rozpoczęły się w gubernji lubelskiej, od strony granicy galicyjskiej, i mają posuwać się stopniowo na północ, do Podlasia (gubernja siedlecka). W gubernji lubelskiej roboty te nie zostały jeszcze datąd ukończone i nie przyszła jeszcze na Podlasie kolej na takowe. Lecz w roku zeszłym, na wstawienie się gubernatora siedleckiego, zrobiono wyjątek z tego systemu dla m. Piszczaca, gdzie zachodziła potrzeba wzniesienia nowej cerkwi, oraz dla m. Janowa, gdzie należało koniecznie przerobić kościół klasztoru podominikańskiego na cerkiew unicką. W m. Piszczacu, cerkiew unicka spłonęła jeszcze w r. 1837, i od tej pory aż dotąd, liczna ta parafja unicka nie miała dla odprawiania nabożeństwa nie tylko świątyni, lecz nawet kaplicy; ksiądz unicki odprawiał swoje nabożeństwo w kościele katolickim, gdzie kolejnie odbywał także nabożeństwo ksiądz katolicki. Wzniesiona obecnie, z rozporządzenia rządu, pierwsza na Podlasiu cerkiew, przewyższa pod względem dogodności i piękności wszystko, czego sobie tylko życzyć mogli unici w swem położeniu. Cerkiew ta jest murowana, w kształcie krzyża, o jednej kopule, z dzwonicą nad głównemi drzwiami, i może pomieścić w sobie 600 osób. Cmentarz naokoło cerkwi opasany został gustownym parkanem murowanym. Wewnętrzne jej urządzenie odpowiada w zupełności obrządkowi wschodniemu. Najprzewielebniejszy Michał przybył do Piszczaca w przeddzień poświęcenia i odprawił sam nieszpory, następnego zaś dnia poświęcił cerkiew i odprawił liturgję św. Po drodze z Chołmu do Piszczaca (około 100 wiorst), w każdej wsi lud wychodził na spotkanie najprzewielebniejszego biskupa z chorągwiami kościelnemi, oraz z chlebem i solą. Dzieciom, zwłaszcza zaś uczniom szkół wiejskich, rozdawał on obrazki. W obecności jego, duchowieństwo podlaskie rozmawiało pomiędzy sobą tylko w języku ruskim, co wywarło wrażenie bardzo radośne na obecnych tam urzędnikach ruskich, którzy nigdy przedtem nie słyszeli, ażeby księża uniccy na Podlasiu rozmawiali z sobą inaczej jak po polsku. W rozmowie przyjacielskiej z księżmi podczas obiadu, najprzewielebniejszy biskup opowiadał rozmaite wydarzenia ze swej praktyki podczas pełnienia obowiązków prezesa domu narodowego we Lwowie, skierowane do obudzenia ducha ruskiego w unitach miejscowych, i dawał radę, ażeby gromadzono starannie wszystko, co dotyczy starożytności ruskich w Chołmszczyznie i na Podlasiu. Zwiedzenie Podlasia przez najprzewielebniejszego biskupa Michała, jakkolwiek trwało krótko, mieć będzie w życiu unitów bardzo wielką doniosłość. W ciągu stu blizko lat, biskupi chołmscy nie ukazywali się na Podlasiu, podczas gdy biskupi rzymsko-katoliccy, którzy mieli (do r. 1867) swe siedlisko w samym środku Podlasia, w m. Janowie, odbywali co rok wizyty w tej prowincji, gromadząc naokoło siebie tak katolików jak i unitów. Najprzewielebniejszy Michał poświęcił sam pierwszą na Podlasiu cerkiew, urządzoną pod wszystkiemi względami stosownie do obrządków wschodnich. Podczas odprawionego przez niego nabożeństwa, nie słychać było ani jednego wyrazu polskiego; ani jedna część liturgji wschodniej nie została opuszczoną; kazanie było w języku ruskim, i obok tego jeden z duchowieństwa miejscowego, w modlitwach nazwał unitów prawosławnymi, nie zaś prawowiernymi; chór śpiewaków biskupa śpiewał podług intonacji, jakiej trzymają się śpiewacy wszystkich cerkwi w Rosji, nie zaś podług intonacji nazywanej tu unicką, w której dawna intonacja kijowska została całkiem przytłumioną intonacją organistów kościelnych. Liczne duchowieństwo miejscowe asystowało swemu biskupowi, trzymając się pokornie i gorliwie, wraz z nim, wszystkich przepisów ustawy kościelnej. Lud zgromadził się bardzo licznie, tak z blizkich jak i z dalszych okolic, na uroczyste nabożeństwo odprawione przez biskupa. Wszystko, co lud widział i słyszał przy tej uroczystości, rozniesie się po całem Podlasiu i przyniesie najpożądańsze owoce. Na uroczystości poświęcenia znajdowali się, przybyli umyślnie z tego powodu do Piszczaca, wice-gubernator siedlecki, naczelnik dyrekcji naukowej siedleckiej, siedlecki sztab-oficer żandarmski gubernjalny i władze miejscowe powiatowe. Gubernator siedlecki nie mógł znajdować się na tej uroczystości, gdyż nie wrócił jeszcze do zupełnego zdrowia po silnej chorobie. Podczas obiadu wniesione zostały toasta za zdrowie Najjaśniejszego Pana, Najjaśniejszej Pani, Hrabiego Namiestnika, biskupa Michała, gubernatora siedleckiego i innych osób, przyczem do Hrabiego Namiestnika i do gubernatora posłane zostały natychmiast depesze obejmujące wynurzenie wdzięczności za przywracanie z gruzów świątyń unickich.

---

* (Kronika kościelna). Wczorajsza, pierwsza po Nowym Roku niedziela, niezaznaczona żadnym uprzywilejowanym odpustem, obchodzoną była przez zwykłe nabożeństwa niedzielnego rytuału. W kaplicy archi-konfraternji literackiej przy kościele katedralnym i metropolitalnym św. Jana, wotywę odprawił ks. Seroczyński, w czasie której chór miejscowy odśpiewał mszę pasterską Chwaliboga; następnie w tymże kościele sumę celebrował ks. kanonik Dziaszkowski, kazanie miał ks. Kucharski; artyści opery, oraz artyści i chóry konserwatorium muzycznego, pod kierunkiem dyrektora Ap. Kątskiego, wykonały mszę Moniuszki, na graduale psalm tegoż; offertorium Gounoda.

* (Tydzień handlowy). *D. 21 grudnia (2 stycznia).* Targi zbożowe zagraniczne w ubiegłym tygodniu żadnej nie uległy zmianie; w Londynie ruch targowy był niewielki przy cenach zeszłotygodniowych; ceny *żyta* w Berlinie oddawna prawie niezmienne i w ubiegłym tygodniu w jednej normie się utrzymały; w Gdańsku *pszenica* była dość poszukiwaną przy niewielkich dowozach, ceny niezmienione zeszłotygodniowe. Na targu naszym dowozy *pszenicy* były więcej niż średnie przy dość ożywionym ruchu; kupowano tak do cesarstwa jak i na potrzebę konsumcyjną; a ceny podniosły się o 15—$22\frac{1}{2}$ kop. na gatunki przednie; średnie zaś utrzymały się na stanowisku zeszłotygodniowem. Płacono za ziarno dobre rs. 6 kop. 60—rs. 6 kop. 75; za wyborową jedną partję płacono do 7 rs., za gatunek średni od rs. 5 kop. 70—rs. 6 kop. 30; gatunków ordynaryjnych nie było na targu. *Żyta* dowozy były również dość liczne, lecz ceny, pomimo dość znacznych zakupów do cesarstwa i na potrzebę konsumcyjną, w

mniejszym stosunku się tylko podniosły, bo tylko o 5—$7\frac{1}{2}$ kop.; płacono do rs. 5 kop. $17\frac{1}{2}$. We czwartek zaś z powodu braku kupujących nastąpiło obniżenie, a liweranci płacili tylko rsr. 4 kop. 95—rsr. 5 kop. 10. *Jęczmienia* dowozy i ceny ciągle jednostajne; można notować: za 4-rzędowy rsr. 4 kop. 20—rsr. 4 kop. 50, za 2-rzędowy rsr. 4 kop. 65—rsr. 4 kop. 80 za korzec. *Owsa* ceny przecięciowe rsr. 2 kop. 70 za korzec przy znacznych dowozach. *Groch:* dowozy i obroty szczupłe; płacono za polny rs. 4 kop. 50—rs. 5 kop. 70, za cukrowy rsr. 6 kop. 30—rsr. 6 kop. 75. *Okowity* ceny na początku tygodnia pozostając ciągle w słabem usposobieniu, w ostatnich dniach się wzmocniły; płacono 85—$86\frac{1}{2}$ kopiejek. *Cukier.* W produkcie tym było cokolwiek więcej ruchu aniżeli w ostatnich tygodniach; nabyto w drobnych i cokolwiek większych partjach po cenach prawie niezmienionych. Płacono: za Hermanów, Ostrów, Guzów, Sanniki i Oryszew po rs. 4 kop. 10—rsr. 4 kop. $12\frac{1}{2}$; za Łyszkowice rsr. 4 kop. 05—rsr. 4 kop. 07 $\frac{1}{2}$; za Walentynów, Dobrzelin, Elżbietów i Majerhoff po rs. 4—rs. 4 kop. 05; za Konstancję i Leonów po rs. 4; za Leśmierz i Model po rs. 3 kop. 90. Mączka w kawałach po rs. 3 kop. 30—rs. 3 kop. 50, za mieloną rsr. 3 kop. 30—rsr. 3 kop. 40 za kamień 24 funt.; notowania wyższe za rafinadę uważać należy z terminem dwumiesięcznym. (*Gaz. Hand.*)

* (Bibljograficzna notatka). W Petersburgu, wyszło obecnie trzecie znacznie pomnożone wydanie, dziełka teraz tam praktykującego lekarza p. Benjamina Rosenbluma, pod tytułem: „Секретныя наставленія мужчинамъ", będącego owocem jego dwudziestodziewięcio letniej praktyki. Dr. Rosenblum skończywszy nauki lekarskie w Berlinie, przybył do Warszawy w r. 1837, z następnym rokiem złożył egzamin lekarski, a mając nader obszerną praktykę, bawił w Warszawie do miesiąca maja 1865 roku, i podczas tego wydał liczne prace tak naukowe jak i popularne, szczególniej w latach 1840, 1841, 1842, 1845, 1847, 1859 i 1861. W roku 1860 jedna z jego prac, pod tytułem „Przewodnik lekarski dla mężczyzn", bez jego wiedzy i pozwolenia przetłomaczona była na język ruski i wydana w Petersburgu pod powyżej przytoczonym tytułem. Dr. Rosenblum przybywszy w roku 1865 do Petersburga, gdzie w krótkim czasie zjednał sobie rozległą praktykę, zajął się ułożeniem drugiego wydania tej pracy w języku ruskim, z powodu wyczerpania 1-ej edycji; lecz i druga edycja szybko rozsprzedana w 3 tysiącach egzemplarzy, skłoniła go do puszczenia w świat 3-ej edycji znacznie pomnożonej. Jakkolwiek „Przewodnik lekarski dla mężczyzn", również jak i broszura pod tytułem „Onanizm" (wydana w ruskiem tłumaczeniu w Petersburgu w 1867 r.) miały w Warszawie już trzy wydania, obecnie są zupełnie wyczerpane i bardzo byłoby pożądanem, ukazanie się w nowem wydaniu według trzeciej edycji ruskiej, tak potrzebnego dla każdego człowieka dziełka jakim jest „Przewodnik lekarski dla mężczyzn".

* (Obraz epidemologiczny m. Warszawy) za miesiąc listopad 1868 roku: Katar przewodów oddechowych, bardzo częsty, nie groźny, u dzieci przechodzi często w zapalenie płuc. Zapalenie gardła i migdałów, częste, nieraz z ropniami. Zapalenie płuc, tu i owdzie. Katar żołądka dość częsty, z łatwem przejściem w gorączkę durzycową. Rheumatyzm mięśniowy bardzo częsty. Zimnica, dosyć częsta i nie uporczywa. Szkarlatyna, w różnych częściach miasta widziana. Ospa naturalna, dosyć częsta. *(Pam. Tow. Lek. Warsz.)*.

* (Otwarcie klubu w Chołmie). Do gazety *Golos* piszą z Chołma, w gubernji lubelskiej, że otwarty tam został klub. Na urządzenie takowego rząd dał towarzystwu ruskiemu zapomogę w wysokości 3,000 rs. W sam dzień otwarcia klubu posłane zostały telegramy do JW. Namiestnika Hrabiego Berga, F. F. Wittego, p. Sołowjewa, zawiadującego czynnościami komitetu urządzającego, i do księcia Czerkaskiego, z prośbą o przyjęcie godności członków honorowych klubu chołmskiego.

* (Fotografja). W tych dniach widzieliśmy w zakładzie fotograficznym p. Mieczkowskiego, bardzo starannie odbitą fotograficznie na papierze chińskim, grupę z 49 osób, stanowiących Najjaśniejszą Rodzinę Cesarsko-Ruskiego Domu. Fotografia ta może stanowić w obecnej porze piękny podarunek kolędowy lub noworoczny.

* (Oświetlenie). W dniu dzisiejszym, latarnie gazowe miejskie zapalane być winny o godzinie 4 min. 30 wieczorem, a gaszone o godzinie 2 w nocy.

* (Wypadki miejskie). W nocy z dnia 20 (1) na 21 grudnia (2 stycznia) 1868/9, w domu pod Nr. 2590, Emilja Dybuszewska, wyrobnica, lat 41 licząca, będąc w stanie nietrzeźwym, pokłóciła się z Ludwikiem Kaczorskim wyrobnikiem, lat 69 mającym, wspólnie z nią mieszkającym, i kiedy tenże położył się i usnął, Dybuszewska zadała mu nożem tak niebezpieczną ranę w skroń lewą, że Kaczorowski, wkrótce po odesłaniu go do szpitala Dzieciątka Jezus, zmarł. Dybuszewska aresztowana, śledztwo przez policję zarządzono i sąd właściwy o wypadku tym zawiadomiony został.—Onegdaj, Melchior Białoskórski, b. oficjalista, lat 70 mający pod Nr. 586*a* zamieszkały, znaleziony został bez życia w swojem mieszkaniu. Przyczyna śmierci jego jeszcze niewiadoma; o czem niezależnie od dochodzenia sądowego śledztwo przez policję zarządzono.—Dymisjonowany podoficer Antoni Bonkowski, w domu pod Nr 2383 zamieszkały, nagle zachorował i pomimo udzielonej mu natychmiast pomocy lekarskiej, w kilka godzin zmarł. Dla wyprowadzenia śledztwa, sąd zawiadomiono i ze strony policji dochodzenie zarządzono. W domu pod Nr. 669/70, dwóch terminatorów kowalskich to jest: Józef Klimkiewicz i Karol Koćmirowski pobili się z sobą i pierwszy z nich zranił ostatniego ostrem narzędziem w lewą nogę poniżej biodra, do kości. Koćmierowski odesłany do szpitala, Klimkiewicza aresztowano, dla ukarania podług prawa.

---

* (Powinszowanie złożone Najjaśniejszemu Panu). Gazeta *Kaukaz* donosi: Dnia 26 listopada (8 grudnia), Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Namiestnik kaukazki posłał Najjaśniejszemu Panu telegram następującej osnowy:

„W imieniu kawalerów kaukazkich św. Jerzego, mam szczęście powinszować Waszej Cesarskiej Mości, jako starszemu naszemu kawalerowi, uroczystości orderowej. MICHAŁ".

Tegoż dnia Jego Cesarska Wysokość otrzymał od Najjaśniejszego Pana następującą depeszę:

„Winszuję z powodu uroczystości św. Jerzego i proszę o zakomunikowanie Mego powinszowania wszystkim kawalerom kaukazkim, wraz z podziękowaniem Mojem za dzielną służbę.

ALEKSANDER".

Na tę depeszę, Jego Cesarska Wysokość raczył odpowiedzieć Najjaśniejszemu Panu co następuje:

„Kawalerowie kaukazcy św. Jerzego, roztkliwieni wyrazami łaskawemi Waszej Cesarskiej Mości, upraszają mnie wynurzyć Wam, Najjaśniejszy Monarcho, ich wdzięczność, i zapewnić o uczuciach ich niezachwianej przychylności dla Tronu i o stałem poświęceniu. MICHAŁ".

* (Wieści o następcy metropolity Józefa). *Rus. Inw.* pisze: „Dziś (11 grudnia), rozniosła się pogłoska, że następcą zmarłego metropolity Józefa będzie członek świątobliwego synodu, przewielebny Makary, biskup charkowski. Jeżeli pogłoska ta sprawdzi się, wtedy wieść o objęciu przez najgodniejszego następcę metropolity Józefa, przewielebnego Makarego, djecezji litewskiej pod swą opiekę, zapewne przyjętą będzie z radością i nadzieją. Imię przewielebnego Makarego dobrze jest znane i cenione w Rosji i w świecie uczonym: ruski prawosławny kościół ma w nim godnego przełożonego i kaznodzieję; nauka zalicza go do rzędu przodkujących swoich działaczy (dodamy, dobroczyńców). Taki światły, czynny arcypasterz potrzebniejszy jest dla djecezji litewskiej, aniżeli dla którejkolwiek wielkorosyjskiej: zarządzać djecezją litewską jest nie to co zarządzać naprzykład włodzimierską, jarosławską i t. d. Koleje prawosławia w zachodnim kraju, historyczne życie duchowieństwa i narodu wyrobiły wiekami i uwarunkowały tu oddzielny tryb życia, oddzielne pojęcia, oddzielne stosunki. Pojąć, zbadać, pogodzić miejscowe okoliczności, zastosować szczególne i ogólne środki, słowem rządzić w zachodnim kraju djecezją, jest nader trudne".

* (Otwarcie zgromadzenia ziemskiego). Miejscowa gazeta donosi, że 29 listopada otwarte zostało drugie z kolei posiedzenie zgromadzenia ziemskiego gubernji wiatskiej. Po zagajeniu posiedzenia przez naczelnika gubernji, prezes zgromadzenia, radca stanu Sztange, uczynił wniosek, aby upraszać ministra sprawiedliwości o złożenie u stóp Najjaśniejszego Cesarza uczucia wiernopoddańczej wdzięczności ziemstwa wiatskiego, za wprowadzenie instytucij pokojowych, i odczytał zgromadzeniu następujący telegram: „Petersburg. Do p. ministra sprawiedliwości. Zgromadzenie ziemskie gubernji wiatskiej uprasza jw. pana, abyś złożył u stóp Najjaśniejszego Cesarza uczucia wiernopoddańczej wdzięczności ziemstwa wiatskiego za najłaskawsze polecenie wprowadzenia instytucij sądowo-pokojowych. Prezes zgromadzenia *Sztange*".

* (Wstrzymanie ruchu na kolei żelaznej orłowsko-witebskiej). Główny inspektor kolei prywatnych ogłosił następujący telegram inspektora kolei orłowsko-witebskiej, z Orła 15 grudnia: „Dnia 12 grudnia pociąg pasażerski Nr. 3, spotkał o 7 wiorst od Orła wielkie zaspy z powodu trwającej w tym dniu i nocy zamieci. Pociąg powrócił nazad; opłacone pieniądze zwrócono pasażerom. W tymże dniu śnieg uprzątnięto z drogi, a 13-go jazda została przywróconą". (*Siew. Pocz.*).

* (Z Kijowa). Dyrekcja kolei kursko-kijowskiej zawiadomiła redakcję *Siew. Pocz.* telegramem z dnia 15 grudnia, że 17 tegoż miesiąca rozpocznie się regularny ruch pociągów pasażerskich i towarowych na kolei kursko-kijowskiej, od Waretby do Browarów pod Kijowem.

* (Wypadek na kolei moskiewsko-kurskiej). W nocy z 12 na 13 grudnia, w czasie wielkiej zamieci, spotkały się z sobą dwa pociągi towarowe na kolei żelaznej moskiewsko-kurskiej, między stacjami Zołotuchina i Ponyry; przyczem zabity został jeden służący, dwie osoby zostały ranione, a pięć potłuczone. O wypadku tym prowadzi się śledztwo.

* (O telegramach dzienników). Redakcje *Ruskiego Inwalida*, *Gołosa*, *St. Petersburgskich Wiedomosti*, *Syna Otieczestwa*, *St. Petersburger Zeitung*, *Journal de Saint-Petersbourg*, które dotąd otrzymywały telegramy za posrednictwem ruskiej ajentury telegraficznej, od 1 stycznia 1869 r. będą odbierać telegramy wprost z zagranicy i ze środkowych gubernij Cesarstwa. Przyczem przedsięwzięte zostały środki, aby nadsyłanie telegramów o ile można było akuratne, a redakcje spodziewają się, że wkrótce doświadczenie przekona o znacznem ulepszeniu tego działu doniesień dziennikarstkich. *(Rus. Inw.)*

Wypadki w Hiszpanji.

* *Madryt, 31 (19) grudnia.* Telegramy z Malagi z daty wczorajszej donoszą, że porządek został tam w zupełności przywrócony. Jenerał Caballero de Rodas oświadczył, że nie przedsięweźmie kroków nieprzyjacielskich, gdyż ufa zdrowemu rozsądkowi gwardji obywatelskiej. (*Cor. Hav. Bul.*).

* Podług ostatnich wiadomości, położenie rzeczy w Andaluzji budzi obawy i wymaga rozwinięcia przez rząd wielkiej energji. Telegram z Madrytu z 2-go stycznia podaje następującą wiadomość z Malagi: „Dziś z rana Caballero de Rodas, wsparty przez statki wojenne, i z drugiej strony gubernator wojenny, jenerał Pavia, atakowali jednocześnie powstańców w Maladze, którzy oszańcowali się na przedmieściu Santa Trinidad. Powstańcy zostali całkiem pobici i wojska zajęły wszystkie ich kwatery. Jen. Pavia stracił w zabitych 4 ch ludzi. Straty powstańców są znaczne." Podług wiadomości telegraficznych z Madrytu z 1-go stycznia, jen. Caballero de Rodas wydał był przedewszystkiem do powstańców Malagi proklamację, i gdy takowa nie wywarła na nich żadnego wpływu, ogłosił stan oblężenia i zawiadomił jednocześnie konsulów zagranicznych, że przystąpi do ataku. Powstańcy, których liczba wynosiła 700 ludzi, robili skutkiem tego przygotowania do stawiania oporu. — Wiadomości z Kadyksu są dawniejszej daty. W korespondencji prywatnej z Madrytu z 28-go grudnia, ogłoszonej przez *Constitutionnela*, powiedziano między innemi: „Wiadomości z Andaluzji są niepomyślne. W Kadyksie obiegają pogłoski niepokojące, dające do przewidywania nową manifestację monarchiczną. Aresztowania trwają w dalszym ciągu, tak iż więzienie miejskie stanie się wkrótce niedostatecznem. Z drugiej zaś strony, rozzbrojenie milicji w Jeres wymagało wielkiego rozwoju sił zbrojnych. Jenerał Caballero de Rodas udał się osobiście do tego miasta z 4-ma bataljonami i 4-ma działami i kazał porozlepiać tam ogłoszenie, przypominające, że od czasu wybuchu powstania w Kadyksie, cała prowincja znajduje się w stanie oblężenia i że wolny handel solą i tytoniem jest wzbroniony. Ogłoszenie to wywołało wielkie wzburzenie, które trwa jeszcze dotąd. Ma być obecnie przystąpionem do rozzbrojenia milicji w Sewilli, która to czynność powinnaby być załatwioną bez naruszenia porządku, albowiem miasto pomienione posiada silną załogę. Meeting demokratyczny postanowił otworzyć podpisy narodowe dla rannych i dla rodzin po poległych w Kadyksie."— Podana przez niektóre dzienniki wiadomość, że 27-go grudnia, 1,500 do 2,000 karlistów uzbrojonych w karabiny Chassepot, wkroczyło do Nawary pod miasteczkiem Roncal, uważana jest jako tendencyjna i pozostająca w styczności z agitacjami republikanów, którzy chcą zapomocą takich zmyśleń odwrócić uwagę rządu od ich własnych knowań wewnątrz kraju. (*Nordd. A. Z.*).

* Co się tyczy powstania na wyspie Kubie, zapewniają, że rząd postanowił nareszcie chwycić się środków energicznych dla przytłumienia takowego. Powiadają, że licząc od chwili obecnej, w ciągu dwóch miesięcy odpłynąć ma do Hawanny 10,000 ludzi wojsk. Jeżeli wiadomość ta potwierdzi się, w takim razie spodziewać się należy, że ruch separatystyczny na tej wyspie zostanie stanowczo przytłumiony. Nadmienić przytem wypada, że z liczby 10,000 ludzi nie-

zaaklimatyzowych, którzy posłani zostaną na wyspę Kubę, 4 do 5 tysięcy najwyżej będzie mogło być użytych do działań wojennych, zwłaszcza w chwili obecnej, w której *vomito* zrządza wielkie spustoszenia. Do liczby ostatnich ofiar tej epidemji należy słynny Cuchares, który zarobił w walkach z bykami półtora miljona franków. (*Tamże.*)

* Rozzbrojenie milicji ludowej odbywa się w dalszym ciągu w Hiszpanji, a ten rozsądny środek nie podoba się wcale dziennikom republikańskim. Widzą oni w nim napaść na rewolucję. „Najwyższa władza," wołają one w odezwach do ludu, ogłaszanych na czele ich kolumn, „zdradza swój początek i zarazem kraj. Niechaj odpowiedzialność za nieszczęścia zagrażające ojczyźnie spadnie całkiem na nią. Niech na jej głowę spadnie wszystka krew, która może popłynie!" Ten alarm, to wzywanie do powstania nie dadzą się pogodzić z zaufaniem, jakie stronnictwo republikańskie pokładało w ostatnich dniach w rezultacie wyborów. Czyżby stronnicy rzeczypospolitej zaczynali więcej liczyć na argumentację karabinów, niż na manifestację głosowania powszechnego? (*La Fr.*).

Austrja i Ziemie słowiańskie.

* (Kwestja wschodnia. — Podróże dworu.—Ruch wyborczy w Węgrzech). *Wiedeń, 31 grudnia.* Zdaje się, że zaszedł obecnie zwrot w zamiarach kanclerza państwa co do kwestji wschodniej, albowiem wszystkie pisma tutejsze oświadczają dziś krótko i węzłowato, że na skutek porozumienia pomiędzy mocarstwami, przyjście do skutku konferencji jest zapewnione. Bardzo być może, iż organa ministerjalne opowiadać będą jutro o nowych przeszkodach, stojących na zawadzie rozwiązaniu zawikłania wschodniego; lecz przynajmniej w chwili obecnej stracono tu, jak się zdaje, ochotę do sprzeciwiania się utrzymaniu pokoju zapomocą ciągłego grożenia nowemi zawikłaniami; powiadają, że sfery dobrze zwykle zawiadomione przypisują ten rezultat przedewszystkiem hrabiemu Andrassy, który przybył tu niedawno z Pesztu i który miał oświadczyć kanclerzowi państwa, że jego polityka, zbyt przyjazna dla turków, nie jest dobrze widzianą w Węgrzech. Do usposobienia zaś umysłów w Węgrzech, p. Beust musi przywiązywać tem większą wagę, iż chodzi mu bardzo o zyskanie na swą stronę madjarów dla swych projektów anti-pruskich; bardzo przeto jest prawdopodobnem, że przełożenia hrabiego Andrassy wpłynęły w tutejszych sferach rządowych na zwrot co do kwestji konferencji. Lecz nie należy wyprowadzać ztąd wniosku, że jednocześnie położony zostanie koniec szczególnemu oddziaływaniu na Portę, przedsięwziętemu w ostatnich czasach przez rząd austrjacki z takiem powodzeniem; przypuszczenie takie pozostawałoby w każdym razie w sprzeczności z tym faktem, że w osobie Dauda-paszy, znajduje się obecnie w Wiedniu pełnomocnik specjalny Porty, który pozostaje w ciągłych stosunkach z ministerstwem spraw zagranicznych i który miał kilkakrotne narady z samym kanclerzem państwa. Powiadają, że minister turecki był już nawet na posłuchaniu w zamku cesarskim.— W ciągu kilku następnych tygodni, cesarz i cesarzowa mają przedsięwziąść podróże do prowincji. Przedewszystkiem mają oni udać się do Zagrzebia, dla okazania chorwatom zadowolenia z powodu przyjścia do skutku porozumienia pomiędzy Chorwacją i Węgrami. Mówią także znowu o zamiarze cesarza przedsięwzięcia podróży do Galicji, przy której to sposobności monarcha zabawiłby także czas jakiś na Szlązku i Bukowinie. Następnie dwór cesarski ma znowu przenieść swą rezydencję na dłuższy czas do Pesztu, albowiem hr. Andrassy i jego koledzy oświadczyli, że pobyt monarchy w Węgrzech podczas wyborów stanowi niezbędny warunek pomyślnego rezultatu tych ostatnich. — Nie brak obecnie w Węgrzech manifestów wyborczych. Najnowsza manifestacja tego rodzaju pochodzi od przewódcy opozycji, p. Kolomana Tiszy. Przedstawia on w sposób dobitny zmiany, jakie zaszłyby w stosunkach wewnętrznych monarchji w razie odniesienia przez to stronnictwo zwycięztwa. Jedność armji, ministerstwo wspólne i delegacje, są w oczach p. Tiszy „złemi instytucjami," które naruszyły i nawet zniweczyły dawne prawa węgierskie, i co do których naród powinien oświadczyć się stanowczo zapomocą wyborów. Jeżeli naród nie wybierze dotychczasowej większości i oświadczy się w ten sposób za zmianą w teraźniejszych stosunkach, w takim razie król, na zasadzie swej przysięgi i swego usposobienia konstytucyjnego, nie omieszka zadosyćuczynić woli narodu; przeciwny zaś rezultat wyborów spowoduje utrzymanie się nadal złych instytucji, nad czem naród będzie później mocno ubolewać. (*Nordd. A. Z.*)

* (Procesa wytoczone pismom czeskim.) Gazety czeskie donoszą, że dnia 28-go grudnia, w sądzie kryminalnym prażskim, rozpoczęły się cztery procesa w następujących sprawach prasowych: 1. przeciw znajdującemu się w więzieniu redaktorowi *Narodnich Listów*, Karolowi Tumie, i przeciw doktorowi Matousze, o przestępstwo przewidziane § 305 kodeksu karnego; 2. przeciw znajdującemu się także w więzieniu redaktorowi wzbronionej gazety *Narodni Nowiny*, p. Koutowi, oskarżonemu o naruszenie spokojności powszechnej; 3. przeciw redaktorowi *Humoristickich Listów*, p. Piechankowi, o obrazę wymierzoną przeciw osobie cesarza Franciszka-Józefa, i 4. przeciw redaktorowi gazety *Correspondent*, p. Antoniemu Tumie, o naruszenie spokojności powszechnej.

* (Słowacy). Gazeta *Naszi Listy* podaje następujące wiadomości z kraju słowackiego w Węgrzech: Podpisy na słowackie gimnazjum katolickie wynoszą dotąd 13,508 guldenów, z których wniesiono już 2,267 guldenów. W okręgu słowackim panuje obecnie wielka cisza w obec wyborów do sejmu węgierskiego; tymczasem gazety węgierskie ogłaszają mnóstwo odezw z rozmaitych okręgów wyborczych. Stronnictwa polityczne madjarskie usiłują obecnie jedno przed drugiem odnieść zwycięztwo i stanąć na czele władzy; lecz słowacy nie robią, jak się zdaje, żadnych przygotowań. Zresztą, i w okręgu słowackim nie brak ruchu, lecz ruch ten odbywa się nie w kółkach narodowych, pomimo iż przy przyszłych wyborach słowacy powinni dowieść, jaką siłę mogą oni przeciwstawić intrygom madjarów i nieroztropności swoich własnych wyrodków. Pocieszające są postępy słowaków w życiu społecznem, lecz rozwiną się one dopiero w przyszłości, wśród przyjaznych okoliczności politycznych.

Francja.

* (Konferencja). Dziennik *Nord* pisze pod datą 31-go grudnia: „Zgromadzenie się konferencji ma nastąpić wkrótce; postanowionem nawet było, pomimo iż niektóre dzienniki paryzkie zaprzeczają temu, że ten aeropag europejski odbędzie swe pierwsze posiedzenie 2-go stycznia; sądzimy, że data pomieniona była rzeczywiście wyznaczoną dla rozpoczęcia prac konferencji, i jeżeli niektóre okoliczności opóźnią otwarcie narad, opóźnienie to będzie w każdym razie bardzo krótkie. Pierwszym powodem opóźnienia jest ten fakt, że ambasador pruski przy dworze tuileryjskim znajduje się obecnie na urlopie; ponieważ nie ma zwyczaju, ażeby sprawujący interesa uczestniczyli w konferencjach mających charakter i doniosłość tego zgromadzenia, które ma zastanawiać się nad sporem grecko-tureckim, przeto panowało przekonanie, że gabinet berliński reprezentowany będzie na konferencji przez p. Wertbera, posła pruskiego w Wiedniu, który udałby się niezwłocznie do Berlina i ztamtąd do Paryża. Podług innej atoli wersji, p. Solms, sprawujący interesa Prus w Paryżu, ma otrzymać od swego rządu upoważnienie do reprezentowania go na konferencji. Innym punktem, który nie został jeszcze dotąd stanowczo rozwiązanym, jest kwestja, w jakich warunkach i w jakiej mierze reprezentant Grecji ma wziąść udział w konferencji. Podług informacji prywatnych, które mamy powód do uważania za zupełnie dokładne, kwestja ta postawioną została w następujący sposób w naradach przygotowawczych pomiędzy mocarstwami: ponieważ konferencja obecna ma mieć charakter prawdziwego aeropagu, który po roztrząśnięciu zażaleń sformułowanych przez obie strony, będące pomiędzy sobą w sporze, ma wydać wyrok, któremu każda z tych dwóch stron będzie musiała uledz,—przeto nie ulega wątpliwości, że tak Grecja jak i Turcja powinny zajmować względem tego trybunału europejskiego położenie ze wszech miar jednakowe, pomimo iż jedno z tych państw podpisało traktat paryzki, drugie zaś nie; oba te państwa stają w równej mierze przed sądem tego trybunału; Grecja zapozwaną została do tego trybunału przez Portę, która chce uzyskać zadosyćuczynienie co do znanych zażaleń; Turcja zaś zapozwaną została przez Europę za to, że chciała sama sobie zrobić sprawiedliwość, bez względu na niebezpieczeństwo wywołania zajścia powszechnego. Zasada, podług której nikt nie może być zarazem sędzią i stroną w jednej i tejże samej sprawie, powinnaby, w razie ścisłego jej zastosowania, wyłączyć Grecję i Turcję od udziału w konferencji; lecz zasada słuszności, zwłaszcza w sprawie niniejszej, w której chodzi o prawdziwą procedurę sądową zastosowaną do polityki, wymaga, ażeby w razie przypuszczenia Turcji do zasiadania w tym trybunale dyplomatycznym, Grecja została także doń przypuszczoną z tymże tytułem i na tychże prawach. Od chwili przeto w której dzienniki paryzkie zapewniają, że postanowionem zostało, iż reprezentant Grecji mieć będzie na konferencji jedynie głos doradczy, musimy wyprowadzić ztąd wniosek, że i reprezentant Turcji zasiadać będzie na konferencji w takimże charakterze. Wszelki inny sposób postępowania byłby niesłusznym w zasadzie i oddziałałby szkodliwie na dzieło konferencji, interes zaś mocarstw wymaga, ażeby unikały takiej wadliwości." — W tej samej kwestji dziennik paryzki *Patrie* powiada: „Jesteśmy w możności potwierdzić to, o czem donieśliśmy dwa dni temu, mianowicie, że konferencja zgromadzi się wkrótce w Paryżu, i że przeto prezydencja w tem zgromadzeniu należeć będzie z prawa, stosownie do zwyczaju przyjętego, do francuzkiego ministra spraw zagranicznych, margrabiego de Lavalette; na konferencji tej zasiadać będą reprezentanci mocarstw, uwierzytelni przy rządzie francuzkim. Postawione było pytanie, czy z powodu nieobecności w Paryżu hr. Goltza, ambasadora pruskiego, rząd pruski nie uzna za stosowne przysłać reprezentanta specjalnego. Mamy wszelkie powody do mniemania, że rząd pruski postanowił, iż reprezentowanym będzie przez swego sprawującego interesa, hr. Solms'a, który zastępuje zaszczytnie hr. Goltz'a. Hr. Solms ma otrzymać niezwłocznie pełnomocnictwo i może nawet otrzymał już takowe w chwili, gdy piszemy te wyrazy. Grecja weźmie udział w konferencji jedynie z głosem doradczym."

* (Zaproszenia). Przystanie Turcji na konferencję jest faktem pewnym; wczwartek w Paryżu spodziewano się depeszy zawiadamiającej o tej decyzji. Przesłane będą natychmiast po tem zaproszenia urzędowe, być może, że już nawet zostały rozesłane. Zaproszenia uczynione zostały ze strony Francji, gdyż w Paryżu zbiera się owa konferencja. Zapewniają zresztą, że okólnik wysłany do mocarstw ma stwierdzić, że Prusy pierwsze podały myśl konferencji europejskiej dla rozstrzygnięcia sporu grecko-tureckiego. (*La Fr.*).

* (Budżet). *Paryż, 31 grudnia.* Obrady rady stanu nad budżetem ministerstwa spraw wewnętrznych zostały wczoraj zamknięte, i można donieść że budżet ten stanowczo już jest uregulowany. Ogólny budżet przygotowany będzie na 15 stycznia, i będzie mógł być przedstawiony izbie zaraz po otwarciu posiedzeń (*La Fr.*).

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Kwestja grecka). *Widowdan* powiada, że w Belgradzie i w ogóle w Serbji widzieć się daje jak największe spółczucie dla Grecji; obiegają nawet pogłoski, że w razie wojny grecko-tureckiej, Serbja nie mogłaby w żaden sposób pozostać neutralną.

* (Kwestja wschodnia). Gazeta serbska *Widowdan*, mająca, jak wiadomo, charakter urzędowy, mówi w następujący sposób o kwestji wschodniej: „Na skutek zajścia grecko-tureckiego, sprawy wschodnie weszły w nowy okres, i nikt nie wie, w jaki sposób zostaną one rozstrzygnięte. To tylko wiadomo, że nie Porta dała inicjatywę do swej teraźniejszej polityki. Nie jesteśmy wtajemniczeni w zakulisowe tajemnice dyplomacji tureckiej, lecz mamy dość powodów do domysłu, że za Portą ukrywało się ze dwóch działaczy, którzy głównie kierują nią w polityce turecko-greckiej. W każdym razie obowiązkiem jest naszym bronić naszej ojczyzny i zastanowić się nad tem, ażeby wypadki nie wyszły nam na złe. Przekonani jesteśmy, że położenie Serbji jest przy teraźniejszych okolicznościach bardzo trudne i doniosłe; rząd nasz śledzić będzie bacznie za każdem niebezpieczeństwem, i zdoła przy pomocy Bożej wyciągnąć z okoliczności pożytek dla Serbji. Niech tylko rząd serbski nie traci z uwagi tego, że za nim stoi naród serbski, gotowy na jego rozkaz do złożenia na ołtarzu idei narodowej wszystkiego co posiada".

Grecja.

* (Obecna sytuacja). Podług ostatnich wiadomości z Syry, prefekt wysp cykladzkich otrzymał z Aten depeszę, donoszącą mu o rychłem zgromadzeniu się konferencji i polecający mu przedsięwziąść środki przygotowawcze, do liczby których należy rozzbrojenie parostatku *Enosis*, którego działa zostały przeniesione na ląd 27-go grudnia i którego załoga ma być w pewnej części rozpuszczoną. Adjutant ministra wojny udał się do Cerigo dla rozwiązania znajdującego się tam oddziału ochotników. Ochotnicy ci otrzymają żołd i odesłani zostaną do domów. Sfery kupieckie w Syrze okazały wielką radość na skutek tych wiadomości. Handel tameczny zostałby zrujnowany przez wojnę, i to dla zadosyćuczynienia zachciankom nieznacznej mniejszości, złożonej z indywiduów, które nie posiadając nic, nie mają też nic do stracenia. (*La Patr.*)

Ameryka.

* (Powstanie w Haiti). O położeniu rzeczy w Haiti, *Monitor* donosi podług korespondencji z 1-go grudnia: „Port Miragoane zdobyty został przez wojska prezydenta Salnave po zawziętej bitwie. Posłano do Cayes, głównego punktu powstania na południu, posiłki mające spółdziałać przy oblężeniu tej

twierdzy. Jeżeli pod tym względem urzeczywistnią się nadzieje, które można żywić, i jeżeli potwierdzi się wiadomość o zdobyciu Jacmel'u, w takim razie uspokojenie południowej części wyspy będzie mogło być uważane jako niezawodne. Prezydent Salnave potrzebowałby wówczas zdobyć jedynie Saint-Marc, główny punkt powstania na północy, dla przywrócenia swojej władzy nad wszystkiemi portami nadbrzeżnemi i dla odzyskania dochodów z ceł."

Obecne położenie rzeczy na granicy naszej z Bucharą.

(Dokończenie; patrz N° 280).

W obec takich okoliczności, oddział nasz zebrany w Dżamie nie był rozpuszczony i jenerał Abramow postanowił zostawić go w tym punkcie dopóty, dopóki emir nie doprowadzi swych interesów do takiego porządku, iż nie będzie mu zagrażało żadne niebezpieczeństwo z jakiejkolwiekbądź strony.

Tymczasem emir Seid-Muzafar, po skończeniu sprawy w północno-wschodniej części chaństwa, przysłał w początku października do jenerał-majora Abramowa swych wysłańców z podarunkami i podziękowaniem za okazane mu współdziałanie oraz z prośbą o rady i pomoc w dalszych działaniach. Przypuszczając, że główną przyczyną uporu syna w nieprzyjaznych przeciwko niemu zamiarach był szachrisiabski bek Dżura-Bij, emir bucharski prosił jenerała Abramowa, żeby skierował swe działania przeciw Dżura-Bijowi i wypędził go z Szachrisiabza. Nie zgadzając się na taki sposób działania, i przekonywając emira, że Dżura-Bij wcale nie jest dla niego niebezpiecznym, ponieważ w obec naszego oddziału zebranego w Dżamie, nie ośmieli się opuścić swych posiadłości i iść z wojskiem na pomoc Katty-Tiurji do Karszi, jenerał Abramow radził emirowi skierować wszystkie siły przeciwko synowi, żeby ostatecznie zakończyć sprawę. W odpowiedzi na taką propozycję emir oświadczył, że sam, bez naszej pomocy, nie ma sił do ryzykowania się na jakiekolwiek otwarte nieprzyjacielskie działania przeciwko swemu karszyńskiemu wrogowi. Natenczas jenerał major Abramow, w obec szkodliwych następstw, zaczynających okazywać się i w kraju zariawszańskim z powodu zaburzeń bez końca i nieładu w sąsiednich posiadłościach emira bucharskiego, postanowił zaproponować mu pomoc za pośrednictwem dywersji na jego korzyść z oddziałem dżamskim w kierunku Karszi. Oznajmiając o tem emirowi i nalegając, aby bezzwłocznie ruszył przeciw Katty-Tiurji, jenerał Abramow prosił Seid-Muzafara, aby uwiadomił go o czasie wyruszenia jego wojsk z Buchary, tak aby mógł jednocześnie posunąć się z oddziałem dżamskim o kilka marszów po drodze od Dżama do Karszi.

Otrzymane obecnie nowe wiadomości z Samarkandu, przedstawiają następne wypadki w takim kształcie ([2]). Sprawa emira bucharskiego z synem została skończona, a miasto Karszi z całą okoliczną ludnością zostało powrócone prawemu władcy, Seid-Muzafarowi. Syn emira wypędzony z Karszi, uciekł naprzód do Dżura-Bija, prosząc go o schronienie; lecz otrzymawszy odmowę, z obawy ściągnięcia na siebie niezadowolnienia z naszej strony, Katty-Tiuria udał się na południe do Gizar, i jak krążą wieści, nieprzyjęty i tam, uciekł.

Wszystkie bandy Katty-Tiurji zostały rozproszone; mieszkańcy m. Karszi i okolic doprowadzeni zostali do należytego porządku, i wojska bucharskie, według projektu jenerała Abramowa, weszły do miasta tegoż dnia, 27-go października, ponieważ oddział nasz opuścił go powracając do Dżama. Rano tegoż dnia, jeszcze przed przybyciem wojsk bucharskich, jenerał major Abramow, poruczył samym aksakałom oddanie miasta władzom bucharskim. Dnia 29 października, już po powrocie jenerał-majora Abramowa do Samarkandu, otrzymał on tam od aksakałów karszyńskich zawiadomienie, że miasto oddane przez nich zostało Jabub-Bekowi, mianowanemu przez emira bekiem karszyńskim. Jakub bek, ze swej strony, zawiadomił że wszedł do miasta z wojskami emira zupełnie pomyślnie.

Z wojskami Katty-Tiurji nasz oddział miał dwa spotkania: pierwsze 21 października przy zbliżaniu do Karszi o 10 wiorst od miasta, które skończyło się na nieznacznej strzelaninie, poczem Katty-Tiuria ze swem wojskiem (do 8 tysięcy) uciekł i był ścigany przez kozaków, pod dowództwem esauła semireczeńskiego wojska kozackiego, Prima, na przestrzeni 18 wiorst, przyczem nieprzyjacielowi zabrano 10 wielbłądów z falkonetami, pociskami, prochem i innemi artyleryjskiemi zapasami. Drugie spotkanie zaszło 23 października w ogrodach karszyńskich i na przedmieściach miasta z znacznym oddziałem Katty-Tiurji. Przodowy nasz oddział, pod dowództwem kapitana turkiestańskiego bataljonu strzelców, Grebienkina, musiał w ogrodach karszyńskich przyjąć na siebie cały ciężar ataku kilkakroć silniejszego przeciwnika i pomimo swej nieliczności nietylko odparł z powodzeniem wszystkie ataki, lecz i wyparł nieprzyjaciela z wielką stratą do wnętrza miasta, gdzie ten ostatni został ostatecznie pobity po przybyciu głównych sił oddziału.

Wypędzenie Katty-Tiurji z Karszi i powrócenie tego miasta emirowi bucharskiemu, sprawiło silne wrażenie na całą ludność tak bucharskiego chaństwa, jak i kraju zariawszańskiego; Dżura-Bij po tym wypadku przygotował się już zupełnie uciec ze swych posiadłości.

Głównym rezultatem wypędzenia Katty-Tiurji było, że całe jego stronnictwo, tak w samem chaństwie, jak i w okolicznych posiadłościach, pokładające na niego całe swe nadzieje i oczekujące na rychły przewrót w Bucharze, zostało przez obecne wypadki zupełnie rozbrojone i pozbawione wszelkiej możności prowadzenia dalej swych nieprzyjaznych przeciwko emirowi działań. Synowi emira, raz wypędzonemu i pokonanemu, trudno będzie odzyskać dawne stanowisko, i moralny wpływ jego na masę musi się zmniejszyć.

Jeżeli emir bucharski nie zepsuje zrobionego mu interesu przez zbyteczne okrucieństwo w Karszi, i będzie działał roztropnie, to łatwo może odzyskać stanowczy wpływ i może być po dawnemu całkowitym władcą w swych posiadłościach.

Silne wmięszanie się nasze do spraw bucharskich, przywróciwszy pokój w tem chaństwie, sprawiło i zupełną spokojność ludności okręgu zariawszańskiego, która już zaczynała burzyć się z powodu ciągłych usiłowań syna i jego stronnictwa w celu podniecenia i podżegania tej ludności przeciwko nam. Przytem wmięszanie się nasze okazało ludowi bucharskiemu, że w działaniach naszego rządu nie ma celów zaborczych, a zajęte przez nasze wojska miasto, zaraz oddane zostało prawemu jego władcy, tak, że Seid-Muzafar mógł przekonać się, jak korzystnem jest dla niego utrzymywanie z nami przyjaznych stosunków.

Emir bucharski za pośrednictwem swego posła Jachija-Chodża i w kilku swych listach, już dziękował jenerałowi Abramowowi za jego pomoc, a obecnie, od czasu wyjścia z Karszi, jenerał Abramow otrzymuje od beka karszyńskiego (Jakub-Beka) i z Buchary szczegółowe wiadomości o biegu rzeczy w okręgu karszyńskim. Obecnie w kraju zariawszańskim panuje zupełna spokojność i 30 października cały oddział dżamski, miał rozejść się na kwatery zimowe.

Straty nasze w spotkaniach pod Karszi wynoszą w zabitych niższych stopniach 2 ([3]), ciężko ranionych 4, w lekko ranionych (którzy pozostali we froncie) 7.

([2]) Szczegółowe wiadomości od jenerał-majora Abramowa, tak o przyczynach, które go skłoniły do zaczepnego wmięszania się do sprawy emira z synem, jak i o samym biegu działań pod Karszi, jeszcze nie nadeszły.

([3]) W tej liczbie poległ szeregowiec Riezenkampf, który odznaczył się rzeczywistą i rzadką odwagą.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 23 Grudnia (4 Stycznia).

Kalendarz.

We wtorek, 24 grudnia (5 stycznia), — śś. Telesfora pap. i Emilji pan.— Słońce wsch. o godz. 8 min. 10; zach. o godz. 3 min. 2.

We środę, 25 grudnia (6 stycznia), — śś. Trzech Króli.— Słońce wsch. o godz. 8 min. 10; zach. o godz. 4 min. 4.

Stan pogody.

Dziś z rana — 1°8, R.

Wczoraj.	o godz. 8 z rana.	o godz. 4 popoł.
Barometr w milimetrach	757.2	759 1
Termometr Reaum	— 0 2	+ 0 0
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 0°4, R. Największe zimno — 0°8 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 11

Widowiska.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH.— we środę,—*w teatrze wielkim*: opera **La Figlia del Regimento (Córka Regimentu)**, przez artystów włoskich; abonament N. 2 lit. A.—*w teatrze rozmaitości*: komedja **Żydzi**; we czwartek,—*w teatrze wielkim*: opera **Don Giovanni (Don Juan)**, przez artystów włoskich; abonament N. 2 lit. B.; w piątek,—*w teatrze wielkim*: trajedja **Zbójcy**; w sobotę.—*w teatrze wielkim*: opera **Carlo il Temerario**, przez artystów włoskich; abonament zawieszony,—*w teatrze rozmaitości*: komedja **Drzemka pana Prospera**; w niedzielę, — *w teatrze wielkim*: balet **Rozbójnik morski**, — *w teatrze rozmaitości*: komedje **Postanowienia** i **Cwiartka papieru**:—druga **Maskarada**.

TEATR WIELKI. — *Jutro*, we wtorek, **Koncert**. — *Wczoraj*, w niedzielę, dawano operę **La Figlia del Regimento (Córka Regimentu)**, przez artystów włoskich; balet **Wesele w Ojcowie**, było osób 894. — *Onegdaj*, w sobotę, dawano operę **Don Giovanni (Don Juan)**, przez artystów włoskich, było osób 1026.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, w poniedziałek, komedja ze śpiewkami w 1 akcie, **Nic bez przyczyny**.— Osoby: Timoleon urzędnik—p. *Tatarkiewicz*; Zuzanna, jego żona—pani *Borkowska*; Józefa posługująca—panna *Bondasiewicz*:—komedja w 1 akcie, **Doktór Robin**.— Osoby: Dawid Garrik—p. *Królikowski*, Jakson, bogaty przedsiębierca—p. *Grzywiński*; Artur Maila m. adwokat—p. *Piasecki*; Marja, córka Jaksona—panna *Łapińska*; Judyta ochmistrzyni Marji — panna *Bondasiewicz*; Służący - p. *Adler*;—krotochwila ze śpiewem w 1 akcie, **Dobranoc sąsiedzie**.—Osoby: Karol depede t—p. *Szymanowski*; Ludwika szwaczka—pani *Borkowska*. *Wczoraj*, w niedzielę, dawano komedje **Postanowienia**, **Uściskajmy się!**, i **Sto za Sto**, było osób 734. — *Onegdaj*, w sobotę, dawano komedje **Postanowienia** i **Motylina**, było osób 382.

W SALACH REDUTOWYCH. — *Wczoraj*, w niedzielę, na pierwszej **Maskaradzie**, było osób 124.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Wczoraj*, w niedzielę, na **Koncercie okiestry** pod dyrekcją pp. Lewandowskiego i Kuhnego, było osób 850.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim).— *Codziennie*, od godziny 10 z rana do wieczora.—Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW I STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

TEATR PRZY ULICY HRABIEGO BERGA. — *Dziś*, w poniedziałek, **Wielkie przedstawienie trupy Japończyków**. — Ceny miejsc o połowę zniżone: Parquet 75 kopiejek dla biednych; miejsce numerowaen kopiejek 50 i 5 kop. dla biednych; I-e miejsce kop. 30; II-gie miejsce kop. 20; III cie miejsce kop. 10; loża na **6** osób rs. 6 i kop. 30 dla biednych; loża na 4 osób rs. 4i kop. 20 dla biednych.—Początek o godzinie 7-ej wieczorem.—*Tylko jeszcze 4 przedstawienia.*

ORFEUM (przy ulicy Miodowej w domu Lessera).— *Dziś i codziennie*, **sztuki magiczne i obrazy optyczno-fizyczne** p. *Lessera*.—Co trzeci dzień nowy program.— Początek o godzinie 7½ wieczorem.

PRADO (zakład gastronomiczno - spacerowy za rogatkami Wolskiemi, dawniej Ohma). — *Codziennie* jest otwarty.

---

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-major *Prohorow*, z Wilna; rzeczywisty radca stanu hrabia *Osten-Saken*, z Wiednia;—wyjechali: jenerał major z orszaku Jego Cesarskiej Mości książę *Szachowski*, do Krakowa; fligiel-adjutant J. C. M. pułkownik *Timofiejew*, do Mohilewa; rzeczywiści radcowie stanu *Połowcew* i *Papłoński*, do Wiednia; dymisjonowany jenerał-major *Mstik*, do Petersburga.

* Wczoraj i onegdaj przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 1051, wyjechało osób 627; — koleją żelazną petersb.-warsz. przyjechało osób 460, wyjechało osób 406;— koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 309, wyjechało osób 199; — statkami parowemi przyjechało osób —, wyjechało osób —;—oprócz tego przyjechało osób 1342, w tej liczbie z zagranicy 57, wyjechało osób 1159, w tej liczbie za granicę 58.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 22 (3) b. m., pod adresem, a mianowicie: z używanemi markami: Rothotz w Kaliszu, Enhard w Sieradzu, Semadeni w Lublinie, Wrześniewski w Łowiczu, Aleksiejew w Petersburgu, Waga w Łomży, Pleszczyński w Hrubieszowie, Zycki w Płocku, Ciemniewska w Tarnowie, list bez adresu, Bank w Skopinie, — listów miejskich sztuk 5, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą,—oraz 11 sztuk listów na koszt, dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znajdują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

* W dniach 21 i 22 (2 i 3) b. m. i r., chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 112, wyzdrowiało 67, umarło 12, pozostało 2022 (mężczyzn 968, kobiet 1054), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 209, kobiet 209.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 8431. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.*

Po śmierci: 1. Józefy z Skibińskich Raciborskiej co do sumy na dobrach Modła z Powiatu Kaliskiego rs. 1,500 i rs. 75 w dziale IV. pod Nr. 10 i 14 zahypotekowanych i warunków w dziale III. pod Nr. 6 zapisanych. 2. Izydora Rychlewicza co do summ na dobrach Zakrzyn z Powiatu Kaliskiego w dziale IV. pod Nr. 30 rs. 1,800 i na nieruchomości w Kaliszu pod liczbą 362 położony pod Nr. 8, rs. 1,050, zahypotekowanych, i 3. Franciszki Stokowskiej co do współwłasności summ, na dobrach Siedlce z Okręgu Szadkowskiego w dziale IV. ad Nr. 15, rs. 6,300 i ad Nr. 17, a, b, c, rs. 2,862 kop. 42½, rs. 7 kop. 50, rs. 1 kop. 20, i rs. 13 kop 50, i na dobrach Grabno z Okręgu Sieradzkiego w dziale IV. ad Nr. 9 i 10 zahypotekowanych otworzyły się spadki do regulacji których wyznacza się termin na dzień 18 (30 Czerwca 1869 r. w kancelarji hypotecznej.

Kalisz d. 10 (22) Grudnia 1868 r.
Teofil Józef Kowalski.

N D. 8458. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie.*

Zawiadamia, że po śmierci:

1. Nathana Szafir, współwłaściciela nieruchomości w mieście Lublinie pod N-rem pol. 384½ a hypot. 609 i pod N-rem pol. 648 a hyp. 459 położonej, tudzież wierzyciela sum: rs. 1,927 kop. 80 kapitalnej i rs. 12 kop. 10 kosztów na dobrach Bussówno, w Powiecie Chołmskim leżących pod Nr. 55 i ad Nr. 7, 8, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 23, 25, 28, 39, 44, 45, 46 i 47 przez ostrzeżenie zabezpieczonych. Sumy rs 472 kop. 50 ad Nr. 2 działu IV, wykazu hypotecznego dóbr Dobużek, w Powiecie Tomaszowskim położonych, zapisanej. Sum: rs. 1,200 pod Nr. 18, rs. 1,200 pod Nr. 19, rs. 3,300 pod Nr. 22, rs. 300 pod Nr. 23, ewikcji na sumę rsr. 1,350 pod Nr. 35. Sum rsr. 742 kop. 50 z procentem i kosztami rs. 7 kop. 20 pod Nr. 96, rs. 412. rs. 111 kop. 37½ i kosztów rs. 10 pod Nr. 38, rs. 386 kop. 37½ kapitalnej i rs. 10 kosztów pod Nr. 37, wszystkich przez ostrzeżenie w dziale IV wykazu hypotecznego dóbr Typina w Powiecie Tomaszowskim położonych, intabulowanych, oraz ostrzeżonej sumy kapitalnej rs. 742 kop. 50 z procentem i kosztami w kwocie rs. 7 k. 20 ad N. 11 i ad N. 36 ewikcji za pewność odstąpienia ⅓ części sumy złp. 9,450 z procentami ad Nr. 11 *a d e*, rs. 150 i ostrzeżenia dla sumy rs. 2,700 ad Nr. 10, ostrzeżenia dla sumy rsr. 386 kop. 37½ kapitalnej i rs. 10 kosztów ad Nr. 11, ostrzeżenia dla sum rs. 412, rs. 111 kop. 37½, oraz kosztów rs. 10 ad Nr. 10 i 11. Sumy rs. 1,650 z procentem ad Nr. 24*a*, ostrzeżenia dla sum złp. 6,775 z procentem, złp. 2,376 gr. 20 z procentem i złp. 136, złp. 139 i złp. 64 kosztów ad Nr. 31. Sumy złp. 1,300 z procentem i kosztami w kwocie złp. 32 ad Nr. 25. sumy kapitalnej rs. 742 kop. 50 oraz kosztów rs. 7 kop. 20 ad Nr 36 na tychże dobrach Typinie w Powiecie Tomaszowskim położonych w zlewkach działu IV zapisanych. Sum rs. 395 z większej sumy rs. 1,185 pochodzącej pod Nr. 41, rs. 1,927 kapitalnej i rs. 12 kop. 10 kosztów pod Nr. 52 i ad Nr. 13, 15, 16, 17, 18, 23, Pad. 18, 4 i 5 lit. *o*, 9 lit. *k*, oraz ad lit. B, N, działu IV wykazu hypotecznego dóbr Syczyn, w Powiecie Chomskim położonych, sum rs 75 pod Nr. 2, rs 1,500 pod Nr. 9, rs. 450 pod Nr. 11, rs. 750 pod Nr. 12, rs. 225 pod Nr. 14, rs. 343 pod Nr. 21, rs. 522 pod Nr. 22, ostrzeżenia na sumę rsr. 100 z procentem i kosztami rs. 5 kop. 13½ ad Nr. 17, dla sumy rs. 1,120 kop. 23½ z procentem pod Nr. 25 i dla sumy rs. 579 kop. 75 z procentem pod Nr. 26 działu IV, oraz ścieśnienia niemożności sprzedawania współwłasnej nieruchomości bez zezwolenia drugiego wspólnika pod Nr. 9 działu III-go wykazu hypotecznego nieruchomości w mieście Lublinie pod Nr. pol. 648*a* hypot. 459 położonej. Sum rs. 510 kapitalnej z procentem i rs. 9 kosztów ad Nr. 29 i 30, rsr. 829 kop. 30 kapitalnej z procentem i rs. 6 ad Nr. 29 i 30 działu IV wykazu hypotecznego dóbr Nowosiółki w Powiecie Chołmskim. Sum rs. 1,372 kop. 50 z większej sumy złp. 28,850 resztującej pod Nr. 23, ostrzeżenia dla sum: rs. 1,124 i rs. 825 pod Nr 47, rs. 4,440 z procentem i rs. 25 kop. 74 ad Nr. 23 działu IV wykazu hypotecznego dóbr Dorohusk w Powiecie Chołmskim położonych, oraz sumy rs. 1,200 ad Nr. 2 i 4 działu IV, wykazu hypotecznego dóbr Mołoniża w Powiecie Tomaszowskim położonych, ubezpieczonych.

2. Ludwiki z Weberów Preszel, wierzycielki sumy rs. 30.675 pod Nr. 16 działu IV wykazu hypotecznego dóbr Olchowiec, a pod Nr. 7 działu IV wykazu dóbr Borówek A, w Powiecie Krasnostawskim położonych ubezpieczonej, do której odnoszą się ścieśnienia w dziale III, wykazu dóbr Olchowiec pod Nr. 3 a dóbr Borówek *A* pod Nr. 2 zapisane.

3. Wolfa Wejntraub wierzyciela sum rsr. 2,100 i rs. 600 z procentem pod Nr. 77 i ad Nr. 52, 53, 56, 59 i 70 działu IV wykazu hypotecznego dóbr Chłaniów położonych w Powiecie Krasnostawskim, ubezpieczonych.

4. Henryety Laskowskiej po Stefanie Laskowskim pozostałej wdowy, wierzycielki sumy rs. 750 pod Nr. 27 działu IV wykazu hypotecznego nieruchomości w mieście Lublinie pod Nr. pol. 145 a hyp. 95 położonej, hypotekowanej.

5. Berka Fejnschmidt, współwłaściciela nieruchomości w mieście Lublinie pod Nr. pol. 125 i 384, a hyp. 636 położonej.

6. Heleny z Storczyńskich Szymańskiej wierzycielki sum rsr. 1,500, rs. 900 i rsr. 750 ad Nr. 58, 69 i 70 działu IV wykazu hypotecznego dóbr Stryjna, położonych w Powiecie Krasnostawskim, ubezpieczonych, oraz ścieśnienia pod Nr. 4 działu III, na tychże dobrach zapisanego.

Wywołane zostały postępowania spadkowe, do uregulowania których, termin na dzień 15 (27) Czerwca 1869 r. wyznaczony został.

Lublin d. 29 Listop. (11 Grudnia) 1868 r.
Feliks Wasiutyński.

N. D. 8432. *Писарь Мировaго Суда въ Андреевѣ.*

Со смертію: 1. Александра 1 Сентября 1816 г.; 2. Миколая 17 Мая 1842 г., и 3. Ивана 20 Августа 1850 г. Подгурскихъ, скончавшихся владѣльцевъ недвижимаго существа № 74 и 134 ипот. 8 наченныхъ открылись наслѣдства для окончeнія которыхъ, назначенъ срокъ 3 (15) Іюнія 1869 г. въ 10 часовъ утра въ Ипотеческой Канцеляріи.

Андреевъ дня 25 (7) Декабря 1868 года.
Махницкій.

N. D 8435. *Pisarz Sądu Pokoju w Hrubieszowie.*

Z powodu śmierci Lemela Szpirer, właściciela połowy domu drewniąnego pod Nr. 25 i sklepu murowanego pod Nr. 9 położonego w Hrubieszowie, otworzył się spadek, do uregulowania którego termin prekluzyjny na dzień 25 Czerwca (7 Lipca) 1869 r. wyznaczam.

Hrubieszów d. 4 (16) Grudnia 1868 r.
Henryk Jungowski.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 8394. *Komisja Rządowa Sprawiedliwości.*

Podaje do wiadomości, iż w dniu 30 Grudnia (11 Stycznia) 1868/9 r. o godzinie 12-ej w południe, w pałacu przy ulicy Długiej Nr. 591 w miejscu jej posiedzeń, odbędzie się licytacja in minus przez opieczętowanie deklaracji na dostawę w ciągu 1869 r. przedmiotów do utrzymania czystości w tymże pałacu oraz przedmiotów potrzebnych do oświetlania tegoż pałacu jakoteż mieszczącego się w nim biura Komisji Rządowej Sprawiedliwości. Przedmioty o których mowa wyszczególnione są w wykazie dołączonym do warunków licytacyjnych i cena ich ogólna wynosi rs. 1,230 kop 60. Kto więc w deklaracji swojej od sumy tej najwyższy na korzyść Skarbu odstąpi procent, ten utrzyma się przy entrepryzie. Szczegółowe warunki licytacyjne przejrzane być mogą każdodziennie z wyjątkiem świąt w zwykłych godzinach biurowych od godziny 9 z rana do 2-ej po południu w Wydziale Administracyjnym Komisji Sprawiedliwości. Do licytacji tej dopuszczeni będą tacy tylko konkurenci, którzy posiadają handle i składy przedmiotów główniejszych wymienionych w wykazie dołączonym do warunków licytacyjnych i w tym celu konkurenci obowiązani są dołączyć do deklaracji na stemplu ceny kop. 75 spisanej dowody kwalifikacyjne, oraz złożyć do Kasy Głównej Warszawckiej vadium w ilości rs. 120 gotowizną lub papierami publicznemi i dołączyć kwit również do deklaracji, która winna być napisana wyraźnie jeśli można własnoręcznie, a w każdym razie przez składającego podpisarza bez skrobań poprawek i przekreślań, a to według następującego wzoru:

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Komisji Rządowej Sprawiedliwości z dnia 18 (30) Grudnia 1868 roku Nr. 13872, podaję niniejszą deklaracją, iż podejmuję się dostawy przez ciąg roku 1869 przedmiotów potrzebnych do utrzymania czystości w pałacu rządowym N-mer 591 przy ulicy Długiej położonym, oraz przedmiotów potrzebnych do oświetlania tegoż pałacu, jako też mieszczącego się w nim biura Komisji Rządowej Sprawiedliwości. Od ceny ogólnej tych przedmiotów zamieszczonej w wykazie cen szczegółowych dołączonym do warunków licytacyjnych, odstępuję na korzyść Skarbu procent N. od sta, wyraźnie rs. N. kop. N. od sta, poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym. Kwit na złożone w ilości rs. N. wyraźnie rs. N. vadium dołączam.

Stałe mieszkanie moje jest w N. przy ulicy N. pod Nr. N.

Pisałem w Warszawie dnia N. miesiąca N. roku N.

Warszawa d. 18 (30) Grudnia 1868 r.
Zarządzający Wydziałem,
Rzeczywisty Radca Stanu, K. Łaski.
Naczelnik Wydziału, Zaborowski.

N. D. 8449. *Sąd Kryminalny w Kielcach.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż na zasadzie obowiązujących przepisów z d. 16 (28) Maja 1833 r. i 13 (25) Września 1840 r. oraz reskryptu Komisji Rządowej Sprzawiedliwości z d. 13 (25) Czerwca r. b. N. 6095, w dniu 22 Stycznia (3 Lutego) 1869 r. w biórze Sądu Kryminalnego w Kielcach w b. domu księży Emerytów, odbędzie się licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na dostawę w ciągu r. 1869 licząc od d. 1 (13) Stycznia 1869 r., do tegoż dnia 1870 r. materjałów piśmiennych i innych potrzeb dla Sądu Kryminalnego i Sądu Poprawczego w Kielcach po cenach następujących:

1. Za półkubiczny Sążeń drzewa sosnowego rs. 2.
2. Za funt swiec łojowych kop. 20.
3. Za funt swiec stearynowych k. 32.
4. Za funt laku ceny od 50 k. do k. 70.
5. Za ryzę papieru raportowego rs. 3 k. 45.
6. Za ryzę papieru raportowego pół białego rs. 2 k. 40.
7. Za ryzę papieru konceptowego rs. 1 k. 50.
8. Za ryzę papieru szarego rs. 1 k. 27½.
9. Za ryzę papieru regestrowego rs. 1 k. 80.
10. Za ryzę papieru regestrowego lepszego rs. 3 k. 60.
11. Za librę weliuowego papieru k. 30.
12. Za librę papieru na obwoluty akt k. 20.
13. Za paczkę piór k. 20.
14. Za flaszkę atramentu k. 50.
15. Za tuzin czarnych ołówków k. 50
16. Za tuzin czerwonych ołówków k. 50.
17. Za sto kopert dużego formatu 30.
18. Za 1 motek nici szarych k. 20.
19. Za łut urzędowego sznurka k. 30.
20. Za tuzin igieł k. 12.
21. Za kopę opłatków k. 30.
22. Za funt szpagatu k. 37½.
23. Za pudełko zapałek k. 20.

Mający chęć podjąć się dostowy powyżej wyrażonych przedmiotów, winien w oznaczonym czasie złożyć lub nadesłać na ręce Prezesa Sądu Kryminalnego w Kielcach opieczętowane deklaracje, podług formy niżej zamieszczonej, z zamieszczeniem w niej cen podług których podejmuje się dostawy. Do deklaracji zaś dołączone być winny także i świadectwa właściwych Kas na złożone vadium w sumie rs 30 w gotowiźnie lub listach zastawnych albo likwidacyjnych.

Termin ostateczny do złożenia tak deklaracji jak i dowodu na złożone vadium zakreśla się do d. 22 Stycznia (3 Lutego) r. b. do godz. 10 z rana.

Na wypadek złożenia przez kilka osób deklaracji jednakowe ceny na dostawę materjałów piśmiennych dla Sądu Kryminalnegg i Sądu Policji Poprawczej w Kielcach obejmujących, natenczas głośna in minus licytacja między podającemi deklaracje a Prezesem Sądu Kryminalnego od cen przystępnych dla Skarbu rozpocznie się, dla tego interesanci w dniu oznaczonym na licytacją, winni osobiście lub przez pełnomocnika prawnie umocowanego zgłosić się do biura Sądu Kryminalnego i warunki licytacji na dowód przyjęcia ich, podpisać.

Ostrzega się przytem że deklarację złożone lub nadesłane po terminie, sporządzone nie podług formy i przepisów objawionych w § 17 rozporządzeń z d. 16 (28) Maja 1833 r., skrobane lub poprawiane, zawierające w sobie ceny nieprzystępne, wreszcie nie zaopatrzone w dowody na złożone vadium przyjęte nie będą.

W końcu zawiadamia że utrzymujący się przy licytacji obowiązany zaraz tytułem kaucji złożyć rs. 100 wliczając w tę sumę złożone vadium.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą każdodziennie w kancelarji Pisarza Sądu Kryminalnego od godz. 9 z rana do 1 po południu oprócz dni świątecznych.

Kielce d. 16 (28) Grudnia 1868 r.
Prezes, Kleszczyński.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Sądu Kryminalnego w Kielcach z dnia (wypisać datę) r. b. Nr. (zamieścić numer) podaję niniejszą deklaracię, iż obowiązuje się podjąć dostawy dla Sądu Kryminalnego i Sądu Policji Poprawczej w Kielcach (wymienić przedmioty) za cenę (wzpisać ceny w rublach i kopiejkach literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które mi są dobrze wiadome. Kwit Kasy (zamieścić nazwę onej)) na złożone w nie wadium rs. 30 wyraźnie rubli srebrem trzydzieści dołączam, które wraz ie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie jest (wypisać miejsce zamieszkania, Nr. domu i ulicę.

P-sałem d. mca 1868 r.
(Podpisać imię i nazwisko).

N. D. 8393. Komisarz Administracyjny Cyrkułów 7 i 8 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: rondle miedziane i meble, w dniu 14 (26) Stycznia 1869 r. o godzinie 11 z rana, w domu pod Nr. 1006 przy ulicy Krochmalnej, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa dnia 16 (28) Grudnia 1868 r.
A. Gagatnicki.

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 8420.

Dokument na rs. 550 przez Kazimierza Godlewskiego na rzecz ś. p. Daniela Iwanckier dnia 15 Października 1853 r. wystawiony z Akt W-mu Edwardowi Aweyde Patronowi w Suwałkach powierzonych, zaginął. Uprasza się szanownego znalazcę, aby takowy raczył zwrócić do rąk Józefa Iwanckier Nauczyciela prywatnego pod Nr. 794 lit. A. zamieszkałego za wynagrodzeniem, jeśli żądać będzie; nadmieniając, iż żadnej korzyści z niego mieć nie może stosowne bowiem zastrzeżenie uczynionem zostało.

za Józefa Iwanckier, (19222)
Rudolf Rykowski, Obrońca Sądowy.

N. D. 8422

Józef **Zborowski** Rejent Kancelarji w mieście Częstochowie mieszka przy ulicy Panny Marji w pierwszej alei w domu W-ej Morawskiej pod Nr. 64, na pierwszem piętrze i tam czynności Notarjalne przyjmuje. (19131)

N. D. 7762. **Dom parterowy drewniany z oficynami murowanemi, zabudowaniami w podwórzu i sadem owocowym w mieście Gubernjalnem Kielcach naprzeciw szpitala S-go Aleksandra** przy dwóch ulicach położony, hipotecznie uregulowany, stanowiący własność pełnoletnich sukcesorów niegdy Jana Iwanickiego emeryta; w każdym czasie i z wolnej ręki **jest do sprzedania.**

Każdy chęć kupna mający, o warunkach przedaży otrzymać może objaśnienie u Edwarda Kołakowskiego właściciela drukarni.
2—18060

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D 8268. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Отъ Варшавскаго Губернскаго Правленія. симъ объявляется, что въ присутствіи онаго 30 Декабря (11 Января) 1868/9 въ 12 часовъ утра, будутъ производиться торги in minus посредствомъ запечатанныхъ объявленій на 3-лѣтнею отдачу съ подряда съ 1 (13) Января 1869 г. очистки дымовыхъ трубъ въ Маримонтскихъ зданіяхъ, начиная торги примѣрно отъ 240 руб. въ годъ, на условіяхъ, которыя желающимъ будутъ предъявляемы Военно-Полицейскимъ Отдѣленіемъ Губернскаго Правленія во все дни кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ отъ 9 до 3 часовъ по полудни. Форма объявленія при семъ прилагается.

Г. Варшава, 10 Декабря 1868 года.

Вице-Губернаторъ, Даниловъ.

Совѣтникъ, Пухальскій.

Дѣлопроизводитель, Бернацкій.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Варшавскаго Губернскаго Правленія отъ . . . . за N. . . . опубликованнаго въ официяльныхъ газетахъ, симъ объявляю, что принимаю на себя трехъ-лѣтнею. начиная съ 1 (13) Января 1869 г. по тоже число 1872 года очистку дымовыхъ трубъ въ Маримонтскихъ зданіяхъ, въ окрестности Г. Варшавы, въ коихъ нынѣ размѣщены роты 7 Гренадерскаго Самогитскаго Полка за . . . руб. (прописью) въ годъ, подвергаясь всѣмъ обязанностямъ, поясненнымъ въ торговыхъ условіяхъ. которыя мнѣ въ точности извѣстны. Доказательство (Банка или казначейства), на представленный временный залогъ въ . . . . рублей прописью . . . . при семъ представлаю. Доказательство сіе въ случаѣ отступленія отъ торговъ самъ получу обратно.

Мѣсто постояннаго жительсва моего въ . . . . (написать четко городъ, улицу. номеръ дома, число имя и фамилію).

N. D. 8269. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Отъ Варшавскаго Губернскаго Казначейства симъ объявляется, что въ присутсвіи онаго 30 Декабря (11 Января) 1868/9 г. въ 12 часовъ утра, будутъ произведены торги in minus посредствомъ запечатанныхъ объявленій съ гласною по распечатаніи ихъ объявленій переторжою на 3-лѣтвею отдачу съ подряда съ 1 Янв. 1869 года очистку ретирадныхъ мѣстъ въ Маримонтскихъ зданіяхъ, начиная торги примѣрно отъ 900 руб. въ годъ на условіяхъ которыя желающимъ будутъ предявляемы военно-полицейскомъ отдѣленіемъ Губернскаго Правленія во все дни кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ отъ 9 до 3 часовъ по полудни. Форма объявленія при сем прилагается.

Г. Варшава, 10 Декабря 1868 года.

Совѣтникъ, Пухальскій.

Дѣлопроизводитель, Бернацкій.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Варшавскаго Губернскаго Правленія отъ . . . . за N. . . . . опубликованнаго въ газетахъ симъ объявляю, что принимаю на себя трехъ-лѣтнею, начиная съ 1 (13) Января 1869 г. по тоже число 1872 г. очистку рейтирадныхъ мѣстъ въ Маримонскихъ зданіяхъ въ окрестности г. Варшавы въ коихъ нынѣ размѣщены роты 7 Гренадерскаго Самогитскаго Полка за . . . . . руб. (прописью) въ годъ, подвергаясь всѣмъ обязанностямъ, поясненнымъ въ торговыхъ условіяхъ, которыя мнѣ въ точности извѣстны. Доказательсво (Банка или Казначейства) на представленный временный залогъ въ . . . . . руб. прописью . . . . при семъ прилагаю. Доказательство сіе въ случаѣ отступленія отъ торговъ самъ получу обратно. Мѣсто постояннаго жительства моего въ . . . . (написать четко городъ, улицу, номеръ дома, число имя и фамилію.

N. D. 8310. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ во всеобщее свѣденіе, что вслѣдствіе несостоявшихся въ первомъ срокѣ 18 (30) Ноября 1868 г. торговъ на отдачу въ аренду дохода отъ продажи питей на крестьянскихъ и дворовыхъ земляхъ имѣній: Майданъ-Гурный, Ярчовъ, Вожучинъ, Юровъ, Шлятвень, Завадки, Дзеронжня и Подледовъ лит. Б. Томашовскаго Уѣзда, на періодъ съ 20 Августа (1 Сентября) 1868 г., по 1 (13) Января 1870 г., 28 Декабря (9 Января) 1868/9 г. съ 9 часовъ утра, будутъ производиться въ Томашовскомъ Уѣздномъ Управленіи вторичные изустные (in plus) торги, на отдачу въ аренду помянутаго дохода въ вышепоказанныхъ имѣніяхъ, на періодъ съ 20 Августа (1 Сентября) 1868 г., по 1 (13) Января 1870 г. а именно:

1. Въ имѣніи Майданъ-Гурный, состоящемъ изъ одной деревни Майданъ-Гурный въ которой крестьянскихъ и дворовыхъ усадьбъ 121, нагиная торги отъ сумы 292 руб. 74 коп. за все вышеозначенное время аренды.

2. Въ имѣніи Ярчовъ состоящемъ изъ деревень: Ярчовъ, Домбровка, Езерна, Жулице, Жилка, Коргине, Каролевка, Кмичинъ, Лепишка и Майдан-Сѣлецъ, въ коихъ крестянскихъ и дворовыхъ усадьбъ 394, начиня торги отъ сумы 871 руб. 66½ коп. за все вышеозначенное время аренды.

3. Въ имѣніи Вожучинъ состоящемъ изъ деревень: Вожучинъ, Звертовекъ, Козейка и Крачевъ, въ коихъ крестьянскихъ и дворовыхъ усадьбъ 134, начиная торги отъ сумы 319 руб. 8½ коп. за все вышеозначенное время аренды.

4. Въ имѣніи Юровъ, состоящемъ изъ одной деревни Юровъ, въ которой крестьянскихъ и дворовыхъ усадьбъ 61, начиная торги отъ сумы 131 руб. 31 коп. за все вышеозначенное время аренды.

5. Въ имени Шлятынь, состоящемъ изъ деревень: Шляшынь, Лубче и Шлятыньска-Воля, въ коихъ крестьянскихъ и дворовыхъ усадьбъ 93, начиная торги отъ сумы 232 руб. 47 коп, за все вышеозначенное время аренды.

6. Въ имѣніи Завадки, состоящемъ изъ одной деревни Завадки, въ которой крестьянскихъ и дворовыхъ усадьбъ 19, начиная торги отъ сумы 40 руб. 90 коп. за все вышеозначенное время аренды.

7. Въ имѣніи Дзеронжня, состоящемъ изъ деревень: Дзеронжня, Гута Дзеронженская, Гарбъ и Буды, въ коихъ крестьянскихъ и дворовыхъ усадьбъ 141, начиная торги отъ сумы 401 руб. 70 коп. за все вышеозначенное время аренды, и

8. Въ имѣніи Подледовъ лит. Б. состоящемъ изъ одной деревни Подледовъ лит. Б. въ которой крестьянскихъ и дворовыхъ усадьбъ 13, начиная торчги отъ сумы 27 руб. 46 коп. за все вышеозначенное время аренды.

Въ торгахъ на взятіе въ аренду сего дохода, могутъ участвовать всѣ вообще лица, имѣющія на основаніи изложенныхъ въ Уставѣ о питейномъ сборѣ въ Царствѣ Польскомъ правилъ, право на раздробительную торговлю питьями въ деревняхъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ, должны представить вадіальнѣй залогъ наличными деньгами, или процентными бумагами Царста или Имперіи, каторыя разрѣшено принимать на залоги, залогъ этотъ долженъ составлять ¼ часть сумы отъ которой назначено начать торги и лицамъ отказавшимся отъ далнѣйшаго соискательства будетъ возвращенъ немедленно послѣ отказа ихъ.

Означенный пропинаціонный доходъ останется за предложившимъ на торгахъ самую выжшую за оный суму и вадіальный его залогъ удерживается до времени представленія имъ надлежащаго залога по арендѣ.

Залогъ по арендѣ долженъ составлять ¼ часть объявленной на торгахъ арендной сумы и долженъ быть представленъ въ Грубешовское Окружное Казначейство въ теченіи 15 дней по исходѣ торговъ.

Арендаторъ по походу позднаго вступленія въ аренду, не будетъ имѣть права простирать претенсій къ казнѣ.

Всѣ прочія подробныя условія на аренду пропинаціоннаго дохода въ выше показанныхъ имѣніяхъ, могутъ быть пересмотриваемы во всякое время, въ присутственные часы въ Томашовскомъ Уѣздномъ Управленіи.

г. Люблинъ 7 (19) Декабря 1868 года.

Совѣтникъ, Кузьминскій.

N. D 8204. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что въ присутствіи Управленія Начальника Яновскаго Уѣзда 30 Декабря (11 Января) 1868/9 г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться въ четвортомъ срокѣ публичные торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій на подрядъ по поставкѣ продовольствія для арестантовъ Яновской тюрьмы въ теченіе одного года. съ 1 (13) Января 1869 года по 31 Декабря (12 Января 1869/70 г. включительно, отъ возвышенной цѣны за дневную порцію одного арестанта девяти съ половиною копѣйки.

Затѣмъ всякій желающій участвовать въ торгахъ обязанъ представить на руки Секретаря Управленія Начальника Яновскаго Уѣзда или прислать по почтѣ до 12 часовъ утра 30 Декабря (11 Января) 1868/9 г. запечатанное объявленіе съ приложеніемъ къ оному казначейской квитанціи въ полученіи залоговой суммы четыреста рублей, наличными деньгами или другими документами дозволенными въ представленію въ залогъ по обязательствамъ съ казною.

Условія къ предстоящимъ торгамъ, могутъ быть желающими разсматриваемы ежедневно въ служебное время за исключеніемъ воскресныхъ, праздничныхъ и табельныхъ дней въ присутствіи Управленія Начальника Яновскаго Уѣзда.

Объявленія желающихъ торговаться, должны быть составлены по ниже изложенной формѣ на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства безъ всякихъ подчистокъ и исправленій, надлежащее запечатанные сургучемъ въ конвертѣ на имя „Начальника Яновскаго Уѣзда" съ изложеніемъ на конвертѣ словъ: „Объявленіе на поставку продовольствія для арестантовъ Люблинской тюрьмы."

Предположенная въ объявленіи сумма, должна быть прописью изложена.

Объявленія написанныя не по указанной формѣ, заключающія въ себѣ какія либо отмѣтки и условія, подчищенныя или прочеркнутыя строки, а равно такія къ которымъ не будутъ приложены казначейскія квитанціи въ полученіи отъ нихъ залоговой суммы, будутъ считаться неформальными, останутся безъ послѣдствій какъ недѣйствительныя.

Объявленія представленныя уже послѣ 12 часовъ 30 Декабря (12 Января) 1868/9 года во все не будутъ приняты.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Яновскаго Губернскаго Правленія отъ 5 (17) Декабря 1868 года за N. 9173, симъ извѣщаю, что я обязуюсь взять въ подрядъ продовольствіе для арестантовъ Яновской тюрьмы въ теченіи однаго года съ 1 (13) Января 1869 г. по 31 Декабря (12 Января) 1869/70 года включительно за цѣну продовольствія одваго арестанта въ сутки (тутъ выписать цѣну прописью и цифрами) принимаю всѣ условія помѣщены въ извѣстныхъ мнѣ торговыхъ кондиціяхъ, квитанцію N. казначейства въ полученіи рмъ залоговой суммы четыреста (400) рублей у сего прилагаю, и таковую желаю самъ получить на случай если торги за мною не останутся (или же прошу выслать оную на мой счетъ въ N.).

Постоянное мое жительство въ N. писано мною въ N. мѣсяца N. дня N. 1868 года.

(Подпись): имя и фамилія.

Г. Люблинъ, 5 (17) Декабря 1868 года.

за Совѣтника, Цвиклинскій.

N. D. 8322. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что вслѣдствіе несостоявшихся въ первомъ срокѣ, 11 (23) Ноября сего 1868 г. торговъ на аренду дохода отъ продажи питей на крестьянскихъ и дворовыхъ земляхъ въ расположенномъ въ Яновскомъ Уѣздѣ, имѣніи Ординаціи Замойской, на періодъ съ 20 Августа (1 Сентября) 1868 г. по 1 (13) Января 1870 г. 28 Декабря (9 Января) 1868/9 г., съ 9 часовъ утра, будутъ производиться въ Яновскомъ Уѣздномъ Управленіи вторичные изустные (in plus) торги на аренду помянутаго дохода въ сказанномъ имѣній, на означенный выше періодъ съ 20 Августа (1 Сентября) 1868 г. по 1 (13) Января 1870 г.

Имѣніе это состоитъ изъ 50 селеній, деревень и фольварковъ, въ коихъ крестьянскихъ усадьбъ 2562 и дворовыхъ 153.

Торги начнутся отъ уменьшенной ¼ частью установленной для торговъ въ первомъ срокѣ суммы 8,074 р. 74½ к. то есть начнутся отъ суммы 6,056 р. 6 к. за все вышеозначенное время аренды.

Въ торгахъ на взятіе въ аренду сего дохода мотутъ участвовать всѣ вообще лица, имѣющія на основаніи изложенныхъ въ уставѣ о питейномъ сборѣ въ Царствѣ Польскомъ правилъ, право на раздробительную торговлю питьями въ деревняхъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ, должны представить къ торгамъ вадіяльный залогъ въ Яновское окружное казначейство наличными деньгами, или процентными бумагами Царства или Имперіи которыя разрѣшено принимать на залоги, залогъ этотъ долженъ составлять ¼ часть суммы отъ которой назначено начать торги и лицамъ отказавшимся отъ дальнѣйшаго соискательства, будетъ возвращенъ немедленно послѣ отказа ихъ.

Означенный пропинаціонный доходъ останется за предложившимъ на торгахъ самую высшую за оный сумму и вадіяльный его залогъ удерживается до времени представленія имъ надлежащаго залога по арендѣ.

Залогъ по арендѣ долженъ составлять ¼ часть объявленной на торгахъ арендной суммы и долженъ быть представленъ въ Яновское окружное казначейство въ теченіи 15 дней поисходѣ торговъ.

Арендаторъ по поводу позднаго вступленія въ аренду не будетъ имѣть права простирать претензій къ казнѣ.

Всѣ прочія подробныя условія на аренду пропинаціоннаго дохода въ показанномъ выше имѣніи, могутъ быть пересмотриваемы во всякое время въ присутственные часы въ Яновскомъ Уѣздномъ Управленіи.

Г. Люблинъ, 11 (23) Декабря) 1868 г.

Совѣтникъ, Кузьминскій.

N. D. 8183. *Плоцкое Губернское Правленіе.*

Объявляется ко всеобщему свѣдѣнію, что на основаніи отношенія Финансоваго Управленія отъ 29 Октября 1868 года за N. 19119/9203, послѣдовавшаго во исполненіе постановленія Учредительнаго Комитета въ присутствіи Плоцкаго Губернскаго Правленія 30 Декабря (11 Января) 1868/9 г. и въ слѣдующіе присутственные дни, съ 12 часовъ полудня, будутъ производиться публичные торги in plus на продажу нижепоименованныхъ помонастырскихъ статьей, каждый отдѣльно, начиная отъ показанной оцѣночной сумы.

Главныя условія, съ соблюденіемъ которыхъ будетъ производиться означенная продажа слѣдующія:

а) Поименнованное имущество продается со всѣми принадлежащими къ нему угодіями и доходами вообщеже съ такими правами какими пользуется казна Царства относительно другихъ имуществъ, съ тѣмъ, что пріобрѣтатель продающагося имущества въ правѣ вступить во владѣнія землями съ 20 Мая (1 Іюня) 1869 г. а домами съ 19 Іюня (1 Іюля) 1869 г.

б) Публичная продажа начинается съ оцѣночной суммы и будетъ производиться изустно, но могутъ въ прочемъ желающіе пріобрѣсть означенное имущество, представлять и запечатанныя деклараціи на гербовой бумагѣ въ 30-копѣекъ серебромъ по прилагаемому образцу, которыя надлежитъ вручить Секретарю присутствія Плоцкаго Губернскаго Правленія до 12 часовъ полудня того дня, въ который назначены торги, каковыя деклараціи будутъ вскрысы тотчасъ по окончаніи изустныхъ торговъ.

в) Каждый торгующійся обязанъ представить или приложить къ деклараціи удостовереніе о внесеніи въ здѣшнее Губернское или какое либо Окружное казначейство залога, наличными деньгами, ликвидаціонными листами, или иными бумагами Имперіи, либо Царства, или же заставными листами Земскаго Кредитнаго Общества по нарицательной цѣнѣ, равняющагося $^1/_{10}$ части всей оцѣнки продаваемаго имущества. Представляемыя въ залогъ процентныя бумаги, должны быть съ принадлежащими къ нимъ текущими купонами.

г) Продающееся имущество будетъ признано въ собственность тому изъ торговавшихся, который на изустныхъ торгахъ или въ запечатанной деклараціи предложитъ за оное высшую сумму; залогъ таковаго лица задержится, и если оный будетъ представленъ наличными деньгами, примется въ счетъ предложенной за приторгованное имѣніе суммы.

д) Уплата въ казну суммы предложенной за приторгованное имущество, разсрочивается слѣдующимъ образомъ:

Половину стоимости приторгованнаго имущества, по исключеніи представленнаго къ торгамъ залога, пріобрѣтатель обязанъ внести въ Губернское казначейство не далѣе какъ въ 30-и дней современи объявленія ему объ утвержденіи торговъ, другую же половину означенной выше стоимости, то есть той съ которой начинались торги, вмѣстѣ съ учиненною на торгахъ надбавкою, пріобрѣтатель обязанъ будетъ обезпечитъ въ IV раздѣлѣ ипотечной книги на первомъ мѣстѣ и отъ сего долга платить 5% и кромѣ того 2% на погашеніе капитала въ двухъ полугодичныхъ срокахъ.

е) Платежъ причитающагося казнѣ капитала можетъ быть произведенъ сполна наличными деньгами или въ трехъ четвертыхъ, наличнымы деньгами, а въ ¼ части ликвидаціонными листами по нарицательной цѣнѣ съ принадлежащими къ нимъ купонами, причемъ однакожъ казна не принимаетъ на себя обязанности возвращать остатокъ съ ликвидаціонныхъ листовъ.

ж) Отъ срока публичныхъ торговъ всякая прибыль или убытокъ въ какомъ либо отношеніи и по какой нибудь причинѣ могущіе произойти въ проданномъ имуществѣ, относится на рискъ пріобрѣтателя. Доходы съ этого имущества принадлежатъ казнѣ по 20 Мая (1 Іюня) 1869 г. земель, а по 19 Іюня (1 Іюля) съ домовъ, а отъ тогочисла пріобрѣтателю.

3. Подробныя условія настоящей продажи и опись продающагося имущества

можно разсматривать каждый присутственный день въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Плоцкаго Губернскаго Правленія. Притомъ объясняется претендаторамъ что пріобрѣтатель покупаетъ означенное имущество въ такомъ состояніи, въ какомъ оно дѣйствительно въ моментѣ пріобрѣтенія находится, опись же того имущества служитъ только для приблизительнаго соображенія покупщиковъ, и за точность оной казна отвѣтственности не принимаетъ, почему претендаторы приглашаются о состояніи продающагося имущества удостовѣриться лично на мѣстѣ до срока продажи.

Образецъ для декларацій

Вслѣдствіе объявленія Плоцкаго Губернскаго Правленія отъ (выписать число и номеръ) заявляю настоящею декларацією что желаю купить имѣніе (пояснить какое имѣніе поступившее въ завѣдываніе казны за которое предлагаю рублей серебромъ (выписать предложенную сумму цифрами и прописью) принимая на себя всѣ предлагаемыя казною относительно сей продажи условія.

Квитанцію казначейства (пояснить какаго казначейства) на внесенный залогъ (пояснить количество залога цифрами и прописью) при семъ представляю.

(Обозначить годъ мѣсяцъ и число составленія декларацій. Далѣе подписать разборчиво имя и фамилію лица, отъ имени котораго составлена декларація).

Постоянное жительство имѣю (обозначить обстоятельно мѣсто жительства.

Вѣдомость По-монастырскимъ статьямъ назначеннымъ въ продажу.

1. По Августіанскія земли и луга въ г Цѣхановѣ, Цѣхановскаго уѣзда пространствомъ 13 морговъ, 265 прентовъ, отъ суммы 6,500 р. с

2. По бернардинскія земли и луга въ д. Вымыслинѣ, Липновскаго Уѣзда, пространствомъ 47 морговъ, 97 прентовъ, отъ суммы 3,568 р. с.

3. Пять по-бернардинскихъ домовъ въ тойже деревнѣ, отъ суммы 420 р. с.

4. Одинъ по-бернардинскій отдѣльный домъ въ тойже деревнѣ отъ суммы 200 руб. сер.

5. По-реформатскія земли въ г. Плоцкѣ Плоцкаго Уѣзда пространствомъ 2 морга 172,5 прентовъ отъ суммы 82 руб. 87½ к. с.

6. По-бернардинскій домъ въ г. Праснышѣ, Праснышскаго Уѣзда отъ суммы 2,275 р. с.

7. По мисіонерскіе дома въ г. Млавѣ Млавскаго Уѣзда, а именно:

а) Домъ N. 44, отъ суммы 2,351 рублей 76 коп. сер.

б) Домъ N. 57 отъ суммы 1,079 рублей 55 к. с.

в) Домъ N. 58, отъ суммы 1,551 рублей 39 к. с.

г) Домъ N. 203, отъ суммы 738 рублей 57 к. с.

д) Домъ N. 206, отъ суммы 1,016 руб. 34 к. с.

ж) Домъ N. 208а и 208б., отъ суммы 1,257 р. 43 к. с.

з) Домъ N. 163, отъ суммы 4 569 руб.

и) Плацъ N. 27/139 при зеленомъ рынкѣ 108 р. 71 к. въ г. Млавѣ.

Г. Плоцкъ, Ноября 29 дня 1868 года.
Завѣдывающій Отдѣленіемъ,
Коллежскій Совѣтникъ, Антель.

N. D. *8321*. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что въ Присутствіи онаго, 14 (26) Января 1869 года, будутъ производиться торги, на продажу 148 прентовъ или 8325 квадратныхъ локтей казеннаго незастроеннаго плаца въ Уѣздномъ городѣ Вылковышкахъ, подъ названіемъ Кафенгаузъ, отъ пониженной на ¼ часть сумы, т. е. 187 руб. 31 коп. на прежнихъ условіяхъ которые напечатаны въ № 57. 62. и 69. Варшавскаго Дневника.

г. Сувалки 11 (23) Декабря 1868 года.
Вице-Губернаторъ, Кипріяновичъ.
Управляющій Отдѣленіемъ,
Асесоръ, Грабовскій.
Старшій Дѣлопроизводитель, Вышковъ.

N. D. *8309*. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что въ присутствіи онаго, 14 (26) Января 1869 года, будутъ производиться изустные торги на продажу 35 м. 109 прен. казенной земли, безъ строеній, расположенной при городѣ Рачки, Августовскаго Уѣзда, отъ пониженной на ¼ часть сумы, то есть отъ 1,020 р. 45 к., на прежнихъ условіяхъ, которыя напечатаны въ № 57. 62. и 69. Варшавскаго Дневника и № 9. 10. и 11. Сувалкскихъ Губернскихъ Вѣдомостей за 1868 годъ, съ тѣмъ только измѣненіемъ, что залогъ къ торгамъ долженъ быть представленъ въ 102 р. 5 к.

г. Сувалки Декабря 10 дня 1868 года.
Вице-Губернаторъ, Кипріяновичъ.
Управляющій Отдѣленіемъ,
Асесоръ, Грабовскій.
Старшій Дѣлопроизводитель, Вышковъ.

N. D. 8402. *Окружное Артилерійское Управленіе.*

При Окружномъ Артилерійскомъ Управленіи Варшавскаго Округа, будетъ производится 28 Января (9 Февраля) 1869 г. одинъ торгъ безъ переторжки, на продажу въ Брестъ-Литовской Крѣпостной Артилеріи ненужныхъ металловъ и другихъ предметовъ, а именно:

1. Мѣди чистой 390 пуд. 34¼ ф.

2 Мѣди съ припоемъ желѣза 20 пуд. 39 фунт.

3. Стали въ разныхъ частяхъ 274 пуд. 14 фунт.

4. Желѣза лому 1,937 пуд. 35 ф.

5. Кожи отъ штыковыхъ, ноженъ и чехловъ на прицѣлы 66 пуд. 15 ф.

6. Роговъ пороховыхъ 250.

7. Чугуна 9 пуд. 39 ф.

Торгъ назначается изустный, но допускается и присылка запечатанныхъ объявленій, которыя должны быть доставлены въ названное Управленіе въ день торга, не позже 11 ч. утра, съ приложеніемъ при этомъ залога равнаго пятой части, или 20% отъ предложенной въ объявленіи за предметы цѣны.

На изустныхъ торгахъ, залогъ долженъ быть представленъ на всѣ вообще продаваемые предметы, всего на сумму 480 р., съ тѣмъ, что лицо, за которымъ останется покупка, обязано дополнить залогъ, такъ, что бы таковой составлялъ 20% отъ суммы предложенной имъ за предметы на торгахъ.

Залогъ какъ на изустныхъ торгахъ такъ и при запечатанномъ объявленіи долженъ быть представленъ въ наличныхъ деньгахъ или законныхъ процентныхъ бумагахъ,

Продаваемые предметы, желающіе могутъ видѣть въ Брестъ-Литовской Крѣпостной Артилеріи, а условія продажи ихъ, могутъ читать въ Варшавскомъ Окружномъ Артилерійскомъ Управленіи, ежедневно отъ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни, кромѣ праздничныхъ дней.

Г. Варшава, 19 Декабря 1868 года.
Правитель дѣлъ, Полковникъ,
Сомовъ.

N. D. 8202. *Naczelnik Powiatu Petrokowskiego.*

W wykonaniu reskryptu Rządu Gubernjalnego Petrokowskiego z dnia 28 Listopada (9 Grudnia) r. b. N. 6217, podaje się do powszechnej wiadomości, że w dniu 7 (19) Stycznia 1869 r. poczynając od godziny 11-ej z rana w biurze Naczelnika Powiatu Petrokowskiego, odbywać się będzie przez opieczętowane deklaracje licytacja in plus na oddanie dóbr Łękawa i Zawadów położonych w Powiecie tutejszym w trzech-letnią dzierżawę, poczynając od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r. po tenże dzień i miesiąc 1872 r.

Dobra pomienione położone są w odległości od 7 do 9 wiorst, od miasta Kamieńska od 5 do 8 wiorst, od miasta Bełchatowa od 10 do 14 wiorst, od stacji drogi żelaznej Gorzkowice i 23 wiorst od miasta Gubernjalnego Petrokowa.

Licytacja rozpocznie się od obniżonej o ¼ część pierwotnej sumy rocznego dochodu, tó jest od rs. 2,226 kop 37.

Osoby pragnące uczestniczyć w tej licytacji, obowiązane są przed jej rozpoczęciem złożyć w jednej z Kas skarbowych vadium równe ¼ części oznaczonego do licytacji rocznego dochodu to jest rs. 557 i kwit szurowy dołączyć do deklaracji.

Utrzymujący się przy dzierżawie obowiązany będzie w pięć dni po otrzymaniu zawiadomionia o zatwierdzeniu protokułu licytacyjnego, dokompletować vadium na kaucję do wysokości, równej ustanowionemu na licytacji rocznemu dzierżawnemu dochodowi i podatkom oraz składkom należnym rocznie z tych dóbr pod skutkami ogłoszenia nowej na tę dzierżawę na jego rachunek i risiko licytacji i odpowiedzialnością wyrażoną w warunkach licytacyjnych, jakie do tej dzierżawy zatwierdzone zostały.

Warunki o jakich mowa, przejrzeć można w biurze Powiatowym w Petrokowie w godzinach służbowych z wyjątkiem dni świątecznych.

Do tej dzierżawy należy gorzelnia sytuowana w folwarku Łękawa z aparatem miedzianym.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się wziąść w trzechletnią dzierżawę dobra Łękawa i Zawadów za sumę roczną (wyrazić literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym.

Zaświadczenie Kasy N. na złożone vadium rubli NN. dołączam, które w razie nieutrzymania się na licytacji sam odbiorę) lub o wysłanie na mój koszt pocztą do N. upraszam).

Stałe moje zamieszkanie jest (wypisać gdzie).

Pisałem w N. dnia N. miesiąca N. roku N. Podpisać imie i nazwisko.

Deklaracje podskrobane i niewyraźne, oraz przysłane lub przedstawione później jak o godzinie 11 z rana w dniu do licytacji oznaczonym, za nieważne uznane zostaną.

Petrokow dnia 6 (18) Grudnia 1868 r.
Major, Ninitin.
Pomocnik, Harasimowicz.

N. D. *8444*. *Магистратъ Губернскаго Города Радома.*

На основаніи разрѣшенія Радомскаго Губернскаго Правленія отъ 7 (19) Декабря с. г. за N. 6809 объявляетъ всеобщее свѣдѣніе, что въ присутствіи Радомскаго Городоваго Магистрата 30 Декабря (11 Января) 1868/9 г. въ 12 часовъ утра, посредствомъ запечатаныхъ деклараціи написанныхъ по приложенной формѣ на гербовой бумагѣ 30-копѣечнаго достоинства, будутъ производиться новые публичные торги на отдачу въ аренду дохода городской касы отъ скотобойни на время съ 1 (13) Января 1869 года по 1 (13) Января 1872 года отъ уменьшенной на ¼ часть суммы то есть отъ 2,026 р. 39½ к. с. въ годъ (in plus) и уплаты причитающихся податей.

Желающіе участвовать на торгахъ обязаны въ назначенномъ срокѣ представить свои деклараціи и приложить къ нимъ квитанцію городской касы или другаго казначейства на внесенный ими временный залогъ ¹/₁₀ части въ 202 р. 64 к. с. наличными деньгами или ликвидаціонными листами.

Торговыя кондиціи могутъ быть пересматриваемы ежедневно въ присутствіи Магистрата за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Радомъ, 8 (20) Декабря 1868 года.
Президентъ, Надворный Совѣтникъ,
(. . . . . . .).

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Магистрата Губернскаго г. Радома отъ 8 (20) Декабря с. г. за N. 5.08, даю сію декларацію, что желаю снять аренду дохода Радомской городской касы отъ скотобойни на время съ 1 (13) Января 1869 г. по 1 (13) Января 1872 г. съ уплаты арендной суммы по NN. р. с. въ годъ, съ соблюденіемъ всѣхъ торговыхъ условій установленныхъ для настоящей аренды.

Квитанцію въ представленіи въ NN., к съ или NN. казначействѣ временнаго залога 202 р. 64 к. с. такими то деньгами у сего прилагаю.

Мѣсто постояннаго жительства моего въ NN. дня N. мца N. года N.

(Здѣсь подписать имя и фамилію).

N. D. 8448. *Управленіе Начальника Ленчицкаго Уѣзда.*

Отъ Ленчицкаго Уѣзднаго Управленія объявляется, что въ присутствіи его 27 числа настоящаго Декабря мца, въ 11 часовъ утра, будутъ производиться изустные торги на отдачу въ подрядъ поставки продовольствія для арестантовъ Ленчицкой тюрьмы въ теченіе 1869 г., начиная отъ 8½ коп. in minus.

Желающіе, могутъ разсматривать условія въ семъ Управленіи ежедневно въ присутственные часы; залога же должно быть представлено 500 р.

Г. Ленчица, 12 Декабря 1868 года.
Начальникъ Уѣзда, Маіоръ,
Брюнеръ.

N. D. 8396. *Начальникъ Плоцкой Учебной Дирекціи.*

Симъ объявляетъ, что по утвержденной г. Управлявшимъ Варшавскимъ Учебнымъ Округомъ отъ 19 Іюня 1868 года за N. 7544 смѣтѣ, будутъ производиться въ канцеляріи Плоцкой Учебной Дирекціи 16 (28) Января 1869 г. въ 12 часовъ утра, публичные (in minus) торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій отъ суммы показанной по смѣтѣ 8,177 р. 64¼ к. сер. на работы въ помисіонерскомъ сданіи въ г. Плоцкѣ при починкѣ сего зданія подъ помѣщеніе Плоцкой женской гимназіи и начальнаго женскаго училища, а именно: каменныя, штукатурныя, плотничныя, столярныя, слесарныя, стекольныя, малярныя на маслѣ и клею, печныя, кровельныя, мостильныя и проч., съ собственнымъ матеріаломъ подрядчика. Подрядъ будетъ оставленъ за лицомъ предложившимъ самую меньшую цѣну за производство работъ. Запечатанныя объявленія должны быть писаны на гербовой бумагѣ 30 коп. достоинства, четкимъ почеркомъ, безъ поправокъ и подчистокъ, по прилагаемой ниже сего формѣ. Объявленія эти будутъ принимаемы въ канцеляріи Учебной Дирекціи въ день торговъ до 12 часовъ утра. Вышепоказанныя работы должны быть совершенно окончены къ 1 (13) Іюня 1869 г. Желающіе участвовать въ торгахъ должны при объявленіи представить квитанцію о внесенномъ въ Губернское или окружное казначейство залогѣ (vadium), равняющемся ¹/₁₀ части суммы отъ которой торги будутъ производиться т. е. 817 р. 77 коп. сер Залогъ этотъ долженъ состоять изъ наличныхъ денегъ или же изъ установленныхъ кредитныхъ билетовъ Имперіи и Царства. По утвержденіи торговъ и прежде составленія контракта, подрядчикъ обязуется увеличить залогъ до ⅕ части смѣтной суммы, который будетъ удержанъ въ обезпеченіе правъ казны до окончанія работъ и до истеченія годичнаго срока. Всѣ прочіе залоги будутъ возвращены лицамъ тотчасъ по окончаніи торговъ. Торговыя условія и смѣта на производство сихъ работъ могутъ быть разсматриваемы желающими въ канцеляріи Плоцкой Учебной Дирекціи ежедневно; кромѣ праздничныхъ и воскресныхъ дней.

Г. Плоцкъ, Декабря 16 дня 1868 г.
Начальникъ Плоцкой Учебной Дирекціи, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, (. . . . .).

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Плоцкой Учебной Дирекціи отъ 16 Декабря 1868 г. за N. 8027, симъ заявляю, что я желаю взять подрядъ на производство работъ при исправленіи помисіонерскаго зданія въ г. Плоцкѣ подъ помѣщеніе Плоцкой женской гимназіи и начальнаго женскаго училища за сумму (здѣсь написать прописью сумму считая на рубли и копейки за которую желаетъ взять подрядъ). Все что возлагается торговыми условіями я обязываюсь исполнить въ точности безъ всякихъ отговорокъ. Квитанцію (такого то) казначейства на внесенный залогъ въ обезпеченіе подряда въ количествѣ 817 руб. 77 коп. при семъ прилагаю и въ случаѣ если подрядъ за мною не останется, представляемый залогъ лично получу, или о высылкѣ прошу въ (такой то городъ или почтовую станцію). Постоянное мое жительство NN. (Проставить годъ, мѣсяцъ и число когда писано объявленіе). Подпись подателя четкимъ почеркомъ, съ обозначеніемъ имени и прозванія.

N. D. 8398. *Магистратъ Города Ловича.*

Симъ объявляется, что 13 (25) Января 1869 г. въ 11 часу утра въ присутствіи Магистрата, будутъ производиться торги въ сокращенномъ срокѣ посредствомъ запечатанныхъ деклараціи (in plus) на трехъ годичное съ 1 Января 1869 арендное содержаніе дохода отъ убоя скота въ городской скотобойни принадлежащей Ловичской городской касѣ, начиная отъ суммы 1,682 р. 25 к. въ годъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить лично или по почтѣ въ Магистратъ г. Ловича, запечатанные деклараціи по ниже указанной формѣ съ приложеніемъ въ оной квитанціи казенной или городской касы на представленный имъ залогъ 168 р. 22½ к. какъ равно свидѣтельство надлежащей власти удостовѣряющее, что подающій декларацію имѣетъ соотвѣтственное состояніе хорошаго повѣденія и совершеннолетіи къ офиціяльнымъ подрядамъ способенъ.

Декларацій должны быть написаны безъ всякихъ ошибокъ и подчистокъ, четко съ обозначеніемъ прописью предложенную имъ сумму въ противномъ случаѣ какъ равно не составленные по формѣ или же безъ свидѣтельствъ и по истеченіи срока не будутъ приняты.

Подробные условія желающимъ въ присутствіи Магистрата ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней могутъ быть предявлены.

Г. Ловичъ, 16 Декабря 1868 года.
Президентъ, Германнъ.

Форма декларацiи.

Вслѣдствіе объявленія Магистрата гор. Ловича отъ 16 Декабря 1868 г. за N. 3193, симъ обязываюсь взять въ трехъ годичное арендное содержаніе съ 1 Январи 1869 г. доходъ отъ убитаго скота въ городской скотобойни (здѣсь написать цифри словами безъ ошибокъ) годичной платы подвергая себя отвѣтственности торговыхъ условій, которые мнѣ хорошо извѣстны.

Свидѣтельство на представленный залогъ въ количествѣ 168 р. 22½ к. при семъ прилагаю.

Постоянное мое жительство въ NN. писано въ NN. числа N. мѣсяца и года N.

(Подписать имя и фамилію).

N. D. 8365. *Начальникъ Яновскаго Уѣзда.*

Люблинское Губернское Правленіе симъ объявляетъ, что въ присутствіи Управленія Начальника Яновскаго Уѣзда 30 Декабря (11 Января) 1868/9 г. въ 12 часовъ утра будутъ производиться въ четвертомъ срокѣ публичные торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій на подрядъ по поставкѣ продовольствія для арестантовъ Яновской тюрьмы въ теченіе однаго года, съ 1 (13) Января 1869 г. по 31 Декабря (12 Января) 1869/70 г. включительно, отъ возвышенной цѣны за дневную порцію однаго арестанта девяти съ половиною копѣйки.

Затѣмъ всякій желающій участвовать въ торгахъ обязанъ представить на руки

Секретаря Управленія Начальника Яновскаго Уѣзда или присылать по почтѣ до 12 часовъ утра 30 Декабря (11 Января) 1868/9 г. запечатанное объявленіе съ приложеніемъ къ оному казначейской квитанціи въ полученіи залоговой суммы четыреста рублей наличными деньгами или другими документами дозволенными къ представленію въ залогъ по обязательствамъ съ казною.

Условія къ предстоящимъ торгамъ могутъ быть желающими разсматриваемы ежедневно въ служебное время за исключеніемъ воскресныхъ праздничныхъ и табельныхъ дней въ присутствіи Управленія Начальника Яновскаго Уѣзда.

Объявленія желающихъ торговаться должны быть составлены по ниже изложенной формѣ на гербовой бумагѣ 30-копѣечнаго достоинства безъ всякихъ подчистокъ и исправленій, надлежаще запечатаны сургучемъ въ конвертѣ на имя „Начальника Яновскаго Уѣзда" съ изложеніемъ на конвертѣ словъ: „Объявленіе на поставку продовольствія для арестантовъ Люблинской тюрьмы.

Предположенная въ объявленіи сумма должна быть прописью изложена.

Объявленія написанныя не по указанной формѣ, заключающія въ себѣ какія либо отмѣтки и условія, подчищенныя или прочеркнутыя строки, а равно такія къ которымъ не будутъ приложены казначейскія квитанціи въ полученіи отъ нихъ залоговой суммы, будутъ считаться неформальными, останутся безъ послѣдствій какъ не дѣйствительныя.

Объявленія представленныя уже послѣ 12 часовъ 30 Декабря (12 Января) 1868/9 года во все не будутъ приняты.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ 5 (17) Декабря 1868 года за N. 9173, симъ извѣщаю, что я обязуюсь взять въ подрядъ продовольствіе для арестантовъ Яновской тюрьмы въ теченіе одного года съ 1 (13) Января 1869 по 31 Декабря (12 Января) 1869/70 г. включительно за цѣну продовольствія одного арестанта въ сутки (тутъ выписать цѣну прописью и цифрами) и принимаю всѣ условія помѣщенныя въ извѣстныхъ мнѣ торговыхъ кондиціяхъ, квитанцію N. казначейства въ полученіи имъ залоговой суммы четыреста (400) рублей сего прилагаю, и таковую желаю самъ получить на случай если торги за мною не останутся (или же прошу выслать оную на мой счетъ въ N.).

Постоянное мое жительство въ N. писано мною въ N. мѣсяца N. дня N. 1868 года.

(Подпись): Имя и фамилія.

Г. Яновъ, 10 (22) Декабря 1868 года.
за Совѣтника, Цвиклинскій.
Дѣлопроизводитель, Ключинскій.

N. D. 8397. *Управляющій Панковскимъ Горнымъ Заводомъ.*

Объявляется во всеобщее свѣдѣніе, что въ канцеляріи Горнаго Управленія въ д. Панки 30 Декабря (11 Января) 1868/9 г. въ 10 часовъ утра, будутъ производиться публичные торги in minus посредствомъ опечатанныхъ объявленій на подвозъ въ Панковскіе Заводы и копи разныхъ матеріяловъ какъ то: угля, дерева, желѣзной руды, извѣстковаго камня, песку и проч. на сумму 5,200.

Желающій взять этотъ подрядъ обязанъ внести вмѣстѣ съ объявленіемъ на залогъ 520 р. и на издержки по объявленіи 15 руб.

Торги эти будутъ производиться на этихъ же самыхъ условіяхъ, какія поданы были къ первымъ торгамъ и помѣщены въ Польскомъ Варшавскомъ Дневникѣ за N. 182, 187 и 193 гдѣ равно находится и Форма объявленія.

Вѣдомость торговымъ цѣнамъ можетъ быть просматриваема въ Горныхъ Управленіяхъ въ Домбровѣ и въ Панкахъ.

въ Панкахъ, 11 (23) Декабря 1868 г.
Косинскій.

N. D. 8317. *Ново-Александрійское Лѣсное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что 30 Декабря (11 Января) 1868/9 г. въ канцеляріи онаго Управленія въ Мокрадкахъ, будутъ производится вторичные торги на продажу дерева, именно:

1. Лѣсосѣка № 1. Округа Рудской дачи, оцѣненнаго на суму 18,512 р. 94 к.

2. Съ лѣсосѣка № 5. дачи Воля-Осинская, оцѣненнаго на суму 810 р. 93 к.

Приступающій къ торгамъ, долженъ представить залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части оцѣночной сумы, ближайшія же условія сихъ торговъ, могутъ быть разсматриваемы ежедневно въ Канцеляріи Лѣснаго Управленія.

Мокрадки 9 (21) Декабря 1868 года.
и. д. Старшаго Лѣсничаго,
Лѣсный Комисаръ, Голлякъ.

N. D. 8123. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Joska Hufnagiel i Rozalji z Hemplów tegoż Joska Hufnagiel żony, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej, czyli obojga małżonków Hufnagiel z własnych funduszów się utrzymujących, w Warszawie pod Nr. 1100 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhatacyjnego u Stanisława Rotwand Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rsr. 2,850 z procentem prawnym od dnia 21 Grudnia (2 Stycznia 1867/8 roku i kosztami od Adama Szpak i Adama Waldenberg, obywateli, właścicieli nieruchomości Nr. 2438 w Warszawie, tamże zamieszkałych i zamieszkanie prawne obrane mających, protokółem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 12 (24) Marca 1868 roku sporządzonej, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod Nr. 2438 przy ulicy Nowolipie, w cyrkule policyjnym V i VI, a administracyjnym IV, V i VI, w gminie Magistratu miasta Warszawy, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału II, w Warszawie, na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynszu rocznie rsr. 4 kop 42½ położona, własną księgę wieczystą mająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, prawem własności do Adama Szpak i Adama Waldenberg obywateli, w tejże nieruchomości Nr. 2438 zamieszkałych należąca w dzierżawnem posiadaniu Ignacego Kobryner, za kontraktem w dniu 19 (31 Października 1867 roku sporządzonym, w dziale III pod Nr. 9 wykazu hypotecznego zajmowanej nieruchomości objawionym, na lat trzy, poczynając od dnia 1 Października 1867 r. za cenę ogólną rsr. 1,800 zostająca.

Na gruncie powyższej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom z drzewa postawiony, szalowany, nad którego dach blachą żelazną kryty, wyprowadzone są dwa kominy murowane, o parterze i mieszkaniach poddasznych.

2. Parkan od ulicy z bramą i furtką z desek olejno pomalowany, długi łokci 11, wysoki łokci 5.

3. Komórka dla stróża z desek blachą żelazną kryta, z rurą żelazną nad dach wysuniętą

4. Ustęp (pisoar) z desek i kryty deskami.

5. Dom z cegły palonej murowany, parterowy z mieszkaniami poddasznemi, nad którego dach częścią dachówką holenderką, a częścią blachą żelazną kryty, wyprowadzony jest komin z cegły palonej murowany.

6. Komórki z drzewa postawione w klamrę gontami kryte

7. Wozownia i stajnia z drzewa gontami kryte

8. Kloaka z desek gontami kryta o trzech sedesach.

9. Oficyna masiv murowana, o parterze i mieszkaniach poddasznych z piwnicą, nad której dach dachówką holenderką, a w części blachą żelazną kryty, wyprowadzone są 4 kominy z cegły palonej murowane.

10. Oficyna masiv z cegły palonej murowana, o parterze, suterynach nad której dach blachą żelazną kryty, wyprowadzony jest 1 komin murowany.

11. Oficyna masiv z cegły palonej murowana parterowa, nad dach której blachą żelazną kryty wyprowadzony komin z cegły palonej murowany.

12. Komórki z drzewa ze ścianami z łat blachą żelazną kryte.

13. Zabudowanie z drzewa postawione, deskami kryte, z dymnikiem blachą obitym do siana, mieszczące w sobie dwie wozownie i otajnie, część tego zabudowania ma ścianę stwartą.

14. Buda dla psa z drzewa deskami kryta.

15 Kloaka z drzewa blachą kryta o 2-ch sedesach.

16. Studnia z pompą, szylerauzem drewnianym nakryta, z korbą drewnianą.

17 Komórki z drzewa gontami kryte o parterze i piętrze.

18. Dwa podwórza wybrukowane kamieniem polnym z trotoarami i rynsztokami, na jednem z tych jest drzewek owocowych 2.

19. Ogród fruktowy, w którego kwaterach sieje się w części warzywo, a nadto urządzone są klomby z kwiatami. W ogrodzie tym znajdują się dwie altany z łat. w których są drewniane stoły i ławki, a jedna z nich winem dzikiem obrośnięta

20. Altana z drzewa o piętrze, mająca ściany na parterze pełne, a na piętrze otwarte, z dachem gonciaнym, w tyle tej altany jest ławka drewniana na dwóch słupkach w ziemię wkopanych

W ogrodzie wyżej opisanym znajduje się drzew owocowych sztuk około 40, krzaki agrestu, szpalery malin. Ogród ten otoczony jest w części parkanem z desek. a w części z łat sztachetami z takąż samą furtką.

21. Parkan w słupy z desek, mur łatami nakryty od oficyny do sztachet ogrodzonych.

W nieruchomości tej oprócz dwóch lokali zajmowanych przez egzekwowanych dłużników, znajduje się 13 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia po szczególe wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Stanisława Rotwanda Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki w Kancelarji Trybunału tutejszego, w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Konstantemu Łąckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II-go w Warszawie pod Nr. 790 w Warszawie urzędujacemu, na ręce Aleksandra Restorf Podsędka tegoż Sądu.

Obudwom dnia 29 Marca (10 Kwietnia) 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości Nr. 2438 w Warszawie w dniu 3 (15) Kwietnia 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej o godzinie 10 z rana dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Stanisław Rotwand Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 13 (25) Kwietnia 1868 r.
Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 13 (25) Kwietnia 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie o odbyciu w dniach 28 Czerwca (10) Lipca, 12 (24) Lipca i 26 Lipca (7 Sierpnia) 1868 r. trzech ogłoszeń zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 2438 w Warszawie, Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem w tym ostatnim terminie wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 10 (22) Września 1868 r. godzinę 10 z rana w miejscu posiedzeń pod Nr. 549 w Wydziale I oznaczył. Licytacja w terminie tym rozpocznie się od sumy rsr. 6,000, jako postąpionej przez popierającego sprzedaż w warunkach licytacyjnych. W terminie zaś ostatecznej sprzedaży od ⅔ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 9 (21) Sierpnia 1868 r.
w z. Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

W terminie powyżej oznaczonym odbytem zostało przygotowawcze przysądzenie nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2438 położonej i takowa przygotowawczo Stanisławowi Rotwandowi Patronowi za sumę rsr. 6.000 przysądzona i termin zaś do jej ostatecznego przysądzenia na dzień 20 Listopada (2 Grudnia) 1868 r. godzinę 10 z rana w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale I oznaczony. Licytacja w terminie tym rozpocznie się od ⅔ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 11 (23) Września 1868 r.
Radca Dworu Zgórski.

Termin powyżej oznaczony nie odbył się, w skutku czego, Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem w dniu 10 (22) Grudnia 1868 r. z ilacji wydanym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2438 położonej na dzień 30 Stycznia (11 Lutego) 1869 r. godzinę 10 z rana w miejscu swych posiedzeń pod Nr. 549 w Wydziale I oznaczył. Licytacja w terminie tym rozpocznie się od ⅔ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 11 (23) Grudnia 1868 r.
Radca Dworu Zgórski.

N. D. 8453. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

W zastowaniu się do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Jana Tschinkel kupca, w mieście Kaliszu zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Romana Mrozowskiego Patrona Trybunału z urzędowania w Kaliszu obrane mającego, od którego tenże Patron staje i sprzedaż obecną popiera, w poszukiwaniu sumy rs. 5,580, z procentem zaległym i bieżącym i kosztów egzekucyjnych od Barlaama-Józefata dwóch imion Lubiatowskiego, właściciela dóbr Strumiany w tychże dobrach mieszkającego; protokułem Franciszka Roweckiego Komornika przy Trybunale w Kaliszu, w d. 1 (13) Sierpnia 1866 r. spisanym, zajęte zostały na przymuszone wywłaszczenie:

DOBRA ZIEMSKIE

Pierwsza część Strumiany B., Wielga wieś B., Grzmiąca B., oraz części Strumiany i Wielgiej wsi lit. C., położone w Okręgu i Powiecie Sieradzkim, dawniej gubernji Warszawskiej, a teraz Kaliskiej, Gminie Dąbrowa Widawska, parafii miasta Burzenina; graniczące na wschód słońca z dobrami Dąbrowa, na południe z dobrami Wielga-wieś lit. A, na zachód słońca z dobrami i miastem Burzenin, oraz rzeką Wartą zwaną, na północ z folwarkiem Korzeń, który do dóbr Wielgiej wsi części lit. A. odłączony został; dobra te odległe są od miasta Okręgowego i Powiatowego Sieradza wiorst 16, od miasta Widawy wiorst 7, od miasta Zduńskiej-Woli wiorst 15, są w posiadaniu Barlaama-Józefata dwóch imion Lubiatowskiego właściciela tych dóbr, obejmują przestrzeni sposobem przybliżonym około włók 49, mórg 9 prętów 50.

Szczegółowy opis tych dóbr tak pod względem zabudowań, wysiewów, opłacanych podatków oraz innych ciężarów gruntowych obejmuje protokół zajęcia dóbr w d. 1 (13) Sierpnia 1866 r. na gruncie spisany, a który doręczony został Wójtowi gminy Dąbrowa Widawska Józefowi Brodzkiemu i Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Sieradzkiego Władysławowi Porczyńskiemu przez woźnego Piechowskiego w dniu 29 Sierpnia (10 Września) 1866 r.

Protokół zajęcia tych dóbr wpisany został do księgi hypotecznej w d. 22 Maja (3 Czerwca) 1867 r. do księgi zaś zaregestrowań w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Kaliszu w d. 1 (13) Czerwca 1867 r.

Pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się w d. 18 (30) Lipca 1867 r. o godzinie 10 z rana, na audjencji Trybunału Cywilnego Kaliskiego, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Józefina w pałacu sądowym.

Kalisz d. 2 (14) Czerwca 1867 r.
Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

Pierwsze ogłoszenie warunków sprzedaży w d. 18 (30) Lipca, drugie w d. 1 (13) Sierpnia, trzecie w d. 16 (28 Sierpnia 1867 r. nastąpiło i termin do temczasowego przysądzenia na d. 28 Września (10 Października) t. r. oznaczam, w którym dobra powyższe Patronowi Mrozowskiemu, sprzedaż popierającemu za rs. 27,000 temczasowo na własność przysądzone zostały, z oznaczeniem terminu do ostatecznego przysądzenia na d. 21 Listopada (3 Grudnia) 1867 r. na godzinę 10 z rana; że zaś skutkiem sporu incydentalnego termin ten spadł bezskutecznie, przeto na zasadzie wyroku Sądu Apelacyjnego z d. 30 Lipca (11 Sierpnia r. b. termin wyrokiem ilacyjnym w d. 10 (22) Grudnia r. b. w Trybunale Kaliskim zapadłym, termin do ostatecznego przysądzenia tych dóbr na d. 22 Stycznia (3 Lutego) 1869 r. na godzinę 10 z rana oznaczony został.

Kalisz d. 16 (28) Grudnia 1868 r.
Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

N. D. 8412. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Suwałkach*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Piotra Zygmuntowskiego, Pułkownika b. Gubernatora b. Gubernji Augustowskiej, w dobrach Miłkowszczyznie powiecie i gubernji Grodzińskiej Cesarstwie Rosyjskim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Gustawa Swiętosławskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Suwałkach, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 12,100 z zaległym procentem rs 849 kop. 50 wynoszącym i kosztami od Malwiny Augustowskiej, właścicielki dóbr Lipsk murowany, tamże zamieszkałej, protokułem Józefa Romanowskiego, Komornika przy Sądzie Pokoju w Suwałkach, w d. 16 (28) Października 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały dobra:

LIPSK - MUROWANY,

w gubernji Suwałkskiej, powiecie Augustowskim, gminie Kurjanki położone, do własności Malwiny Augustowskiej należące i w posiadaniu jej zostające, poszukiwanemi wierzytelnościami hypotecznie obciążone.

Dobra te graniczą na północ i na wschód z gruntami dóbr Hołynka, na południe z gruntami dóbr Rohożyn, a na zachód z gruntami wsi Kurjanki, a składają się: „z folwarku Lipsk murowany, z osady leśnej Wołkuszek, z osady Bańki. z części gruntu na uroczysku Dąbrowo, i z 12 pustoszy czyli osad rolnych nieuwłaszczonych, z których 8 jest położonych we wsi Dulkowszczyzna, a 4 pomiędzy gruntami wsi Jaczniki. Rozległość zaś dóbr tych (oprócz gruntów które z mocy Najwyższego Ukazu z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. przeszły na własność włościan) to jest: gruntów ornych, łąk, lasu i zarośli, zawierać mogą mniej więcej włók nowopolskich 111 pr. 16.

Włościan osiadłych we wsi Jaczniki 26, we wsi Siołki 9 we wsi Dulkowszczyzna 17, którzy są uwłaszczeni i mają sobie przyznane służebności na gruntach dworskich, to jest wspólne pasanie inwentarza i prawo brania z lasu drzewa do budowli i na opał w ilości szczegółowo w akcie zajęcia i w księdze hypotecznej wymienionej.

Budowle w tychże dobrach są następujące:

1. W folwarku Lipsk murowany: a) dom mieszkalny drewniany, na podmurowaniu, słomą kryty; b) oficyna takaż; c) lodownia z drzewa słomą kryta; d) spichrz; e) stodoła w słupy murowane stawiona słomą kryta; f) szopa słomą kryta; g) odryna do siana; h) trzy obory z drzewa, na podmurowaniu kamiennem

słomą kryte; i) chałupa drewniana słomą kryta; k owczarnia; l) gorzelnia drewniana deskami pokryta; ł) wołownia drewniana, słomą kryta, waląca się; m) zrąb nowy po nad lasem postawiony; n) szopa w ogrodzie fruktowym, na podmurowaniu, deskami kryta; ń) wędlarnia drewniana deskami kryta.

2. W osadzie Wolkuszek: o) dom mieszkalny z drzewa na podmurowaniu słomą kryty; p) stodoła z drzewa słomą kryta; q) wąoót czyli sklep drzewem wyłożony, w części ziemią, a w części słomą kryty.

3. W osadzie Bańki: dom drewniany z chlewem.

4. We wsi Dulkowszczyzna: dom karczemny z zajazdem.

5. We wsi Siołki: dom karczemny z kuchnią.

W folwarku Lipsk murowany znajduje się ogród fruktowy obszaru około 2 morgów obejmującego, ogrodzony płotem z łat, są także i ogrody warzywne, przy gorzelni studnia ocembrowana. Lasu w trzech kawałkach około włók 42; z łąk zbiera się siana rocznie około fur 500; dobra te mają 3 szynki.

Inwentarz żywy i martwy zajęty następujący: koni 10, wołów 12, krów 10, buhaj 1, świń 6; wozów 3, soch 4, bron 10, sań 3, szlej par 4, arfa do zboża, młockarnia.

Na gruncie rzeczonych dóbr wysiano żyta korcy 60, pszenicy około 3 korcy, a na wiosenny siew zajęto jęczmienia korcy 15, owsa w snopie kop 20, kartofli korcy 60.

Podatki z dóbr tych opłacają się rocznie w kwocie rs. 644 kop. 32.

Opisanie obszerniej-ze powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u dyrygującego sprzedażą Gustawe Swiętosławskiego, Patrona w Suwałkach zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Wójtowi gminy Kurjanki Piotrowi Sztukowskiemu na ręce własne, dnia 19 (31) Października 1868 r.

2. Józefowi Mastelskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Suwałkach na ręce własne, dnia 12 (24) Listopada t. r.

3. Wniesiono do księgi wieczystej zajętych dóbr d. 12 (24) Listopada t. r. a w dniu 13 (25) Listopada t. r. zostało wpisane do księgi zaregestrowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej.

Pierwsza publikata zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Suwałkach, d. 2 (14) Stycznia 1869 r. o godzinie 10-ej z rana.

Suwałki d. 15 (27) Listopada 1868 r.
Wierzbicki.

Wywieszono na tablicy w sali ust powej Trybunału Cywilnego w Suwałkach.

Suwałki d. 15 (27) Listopada 1868 r.
Wierzbicki, Pisarz Trybunału.

N. D. 8386. *Pisarz Trybunału Cywilnego Pierwszej Instancji Gubernji Warszawskiej w Kaliszu.*

Zawiadamia niniejszem, iż nieruchomość Nr. 185, młyn parowy stanowiąca, w m. Piotrkowie o-gu Piotrkowskim gub. Warszawskiej położona, przez Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa, pod d. 12 (24) Maja 1864 roku protokółem na gruncie zdziałanym na rzecz Wilhelma Landau kupca w Warszawie pod Nr. 2287 D. zamieszkałego, za którego, stosownie do aktu Komornika Roweckiego daty 29 Maja (10 Czerwca) 1864 r. Teodor Rościszewski Patrona Trybunału Kaliskiego stawa i u którego to Patrona wspomniony Landau prawne zamieszkanie ma dla siebie obrane, zajętą, a następnie tenże akt zajęcia w Biórze Pisarza Sądu Pokoju i Kancellarji Hypotecznej Okręgu Piotrkowskiego w Piotrkowie do księgi wieczystej tejże nieruchomości Nr. 185 w dniu 13 (25) Maja r. b., a w księdze zaregestrowań Trybunału Kaliskiego pod d. 30 Maja (11 Czerwca) t. r. wpisany i zaregestrowany został.

Nieruchomość ta, młyn parowy obejmująca, położona na przedmieściu m. Piotrkowa, Rokrzyckie zwanym, przy ulicy Kaliskiej, a w przedłużeniu przy trakcie Widawskim, w gminie m. Piotrkowa, pod jurikdykcją Sądu Pokoju o-gu Piotrowskiego, stoi na gruncie dziedzicznym, obejmującym powierzchni około łokci kw. 23,000, albo arszynów kw. 18,607, jest własnością Jakóba Pniower przemysłowca w Piotrkowie mieszkającego.

Akt zajęcia powyż z daty wyrażony, w jednej kopji Antoniemu Rociborskiemu Prezydentowi m. Piotrkowa, a w drugiej Józefowi Głodzińskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju o-gu Piotrkowskiego w d. 13 (25) Maja 1864 r. przyzwoicie doręczony został.

Sprzedaż powyż wyrażonej nieruchomości z zabudowaniami, gruntem i przyległościami, odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego gub. Warszawskiej w Kaliszu w Pałacu Sądowym przy ulicy Józefina sesje swe odbywającego, ogłoszenie zaś warunków licytacyjnych do sprzedaży w d. 19 (31) Sierpnia 1864 r. o godzinie 10 z rana, na posiedzeniu wspomnionego Trybunału nastąpiło przygotowawcze przysądzenie odbyło się w d. 22 Października (3 Listopada) 1864 r następnie z powodu zaniechania dalszego popierania tej subhastacji przez Wilhelma Landau kupca w Warszawie pod Nr. 2288 D. zamieszkałego, wyrokiem Trybunału Cywilnego w Kaliszu z d. 27 Listopada (9 Grudnia) 1868 r. Szymon Kuznicki w Mysłowicach mieszkający, a zamieszkanie prawne u Teodora Rościszewskiego Obrońcy przy b. Radzie Stanu w Kaliszu sobie obierający, w poszukiwaniu sumy talarów pruskich 7,500 czyli rs. 6,750 z dopłatą agio i procentem jaki się okaże być należnym w prawa Wilhelma Landau do dalszego popierania sprzedaży młyna parowego w m. Piotrkowie pod Nr. 185 położonego podstawiony został. Na jego żądanie wyrokiem placyjnym z d. 5 (17) Grudnia 1868 r. termin do stanowczego przysądzenia na d. 31 Stycznia (12 Lutego) 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczony został, w którym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 50,000 na przygotowawczem przysądzeniu podanej.

Zbiór objaśnień i warunki sprzedaży przejrzeć można u popierającego sprzedaż Teodora Rościszewskiego Obrońcy przy b. Radzie Stanu w Kaliszu, i w Kancelarji Pisarza Trybunału Kaliskiego.

Vadium oznaczone na rs. 3,000.

Kalisz d. 7 (19) Grudnia 1868 r.
Asesor Kolegjalny J. Migórski.

N. D. 8424.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, zawiadamia i ogłasza: iż na podstawie wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie, jednego z dnia 13 (25) Października 1866 roku, dział majątku ruchomego i nieruchomego, po Antonim i Rozalji małżonków Wentskich, oraz oszacowanie i sprzedaż nieruchomości spadkowej, pod N-rem 431 w mieście Łodzi położonej, rozporządzającego, drugiego z dnia 12 (24) Maja 1867 roku, opinję o niepodzielności, oraz taksę rzeczonej nieruchomości zatwierdzającego, obydwoch z powództwa Emila Wentske, Augusty 1-go ślubu Wentske, 2-go Henryka Remus żony, tegoż Henryka Remus, jako opiekuna nieletnich: Aleksandra i Karola braci Wentske, w pierwszem małżeństwie z Henrykiem Wentske spłodzonych dzieci, oraz Andrzeja Fiszer, przydanego opiekuna tychże nieletnich, współwłaścicieli nieruchomości numer 431 w mieście Łodzi zamieszkałych, przeciwko Teodorowi Wentske obywatelowi, w mieście Łodzi zamieszkałemu, zapadłych, wystawia się na sprzedaż publiczną w drodze działów:

NIERUCHOMOŚĆ,

w mieście Łodzi, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Łodzi, pod Nr. 431, przy ulicach: Średniej i Wschodniej położona, prawem niepodzielnej własności do Sukcesorów po Antonim i Rozalji małżonków Wentskich należąca, składająca się:

a) Z domu frontowego z drzewa o parterze i mieszkaniach poddasznych, krytych dachówką.

b) Oficyny po prawej stronie w podwórzu z drzewa o parterze krytej gontami.

c) Oficyny drugiej po lewej stronie w podwórzu, z drzewa o parterze, krytej gontami.

d) Komórki po lewej stronie w podwórzu z drzewa o parterze, krytej gontami.

e) Stodoły z drzewa krytej gontami.

f) Kloaki z drzewa pod gontami.

g) Parkanów z bramami zamykającemi podwórze

h) Placu pod zabudowania i podwórze.

i) Ogrodu w polu morgi jednej.

Szczegółowo w taksie wymienionych.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, Wielmożny Dobrski Sędzia Trybunału delegowany, termin do odbycia drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia, na dzień 9 (21) Grudnia 1868 roku, o godzinie 9½ z rana wyznaczył, który odbędzie się w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod N-rem 549 w Wydziale III, przed tymże Sędzią delegowanym.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 4,21- kop. 10½, jako szacunku przez biegłych podanego, a warunki licytacyjne tak w Kancelarji W. Pisarza Trybunału Wydziału III, jako u podpisanego przejrzane być mogą.

Warszawa d. 29 Paźd. (10 List.) 1868 r.
Izydor Karśnicki, Patron.

Po odbyciu terminu przygotowawczego przysądzenia nieruchomości w mieście Łodzi pod Nr. 431 położonej, termin do stanowczego jej przysądzenia na d. 7 (19) Stycznia 1869 r. na godzinę 4 po południu wyznaczony został, który się odbędzie w Trybunale Cywilnym w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr 549 w Wydziale III, przed W. Dobrskim Sędzią Trybunału delegowanym.

Vadium jest rs. 500.

Warszawa d. 11 (23) Grudnia 1868 r.
Izydor Karśnicki, Patron.

N. D. 8149.

W dniu 24 Grudnia (5 Stycznia) 1868/9 r. poczynając od godziny 9 z rana na placu targowym Stare Miasto zwanym w Warszawie w drodze egzekucji Sądowej zajęte ruchomości to jest: zegary różne ścienne i stołowe, zegarki różne kieszonkowe złote i srebrne, cyferblaty, sprężyny, klucze i inne przedmioty do użytku zegarmistrzowskiego służące, szafy, fortepian, garderoba i bielizna męzka, tudzież inne przedmioty przez licytację publiczną sprzedane będą.

A. Tymecki, Komornik.

N. D. 8421. Wiadomo czynię, iż prawnie zajęte ruchomości jako to: ceraty, obicia, papierowe, bufety, sklepowe, i t. p. w dniu 28 Grudnia (7 Stycznia) 1868/9 r. o godz. 10 z rana na targu Grzybów w Warszawie, rozmaite meble, zegary, lustra, lampy, i t. p. w dniu 29 Grudnia (8 Stycznia) 1868/9 r. o godzinie 10 z rana za Żelazną-bramą w dniu 2 (14) Stycznia 1869 r. o godz. 10 z rana na Grzybowie w dniu 3 (15) Stycznia 1869 r. o godzinie 11 z rana na targu Końskim w Pradze przy Warszawie przez publiczną licytację sprzedane będą.

Markiewicz, Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

N. D. 8271. *Судъ Исправительной Полиціи I Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Призываетъ симъ Антонину Лампе, имѣющую 57 летъ отъ роду, католическаго вѣроисповѣденія, родившуюся въ г. Калишѣ, вдову, послѣдное время въ Варшавѣ проживающую, теперъ же не извѣстно гдѣ находявшуюся, чтобы она считая отъ этого объявленія въ продолженіе наиболѣе 30 дней по собственному дѣлу явилать въ оный Судъ, ибо въ противномъ случаѣ, поступлено будетъ съ нею по закону.

Варшава дня 5 (17) Декабря 1868 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Жизневскій.

* * *

Zapozywa Antoninę Lampe lat 57 liczącą, katoliczkę, rodem z Kalisza wdowę, ostatnio w Warszawie zamieszkałą na teraz z pobytu niewiadomą, ażeby się w przeciągu najdalej dni 30 od daty niniejszego zapozwu, stawiła w Sądzie tutejszym, gdyż w przeciwnym razie wedle prawa postąpionem zostanie.

Warszawa d. 5 (17) Grudnia 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. 7609. *Судъ Исправителной Полиціи въ Г. Плоцкѣ.*

Вызываетъ симъ Франца Запоровича, поденщика, въ остальное время въ мѣстечкѣ Журомине проживающаго, ныне неизвестно куда дѣвающагося, дабы въ теченіи 30 дней отъ напечатанія сего вызова явился лично въ семъ Судѣ, ибо по истеченій сего срока поступлено съ нимъ будетъ по законамъ.

Плоцкъ Октября 16 (28) дня 1868 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Дембскій.

* * *

Wzywa niniejszem Franciszka Zaporowicz, wyrobnika, ostatecznie w miasteczku Żuromin zamieszkałego, obecnie niewiadomego z pobytu, aby w ciągu dni 30, od wydrukowania niniejszego wezwania, stawił sie osobiście w tutejszym Sądzie albowiem po spełznięciu terminu tego postąpionem z nim będzie podług prawa.

Płock, d. 16 (28) Października 1868 r.
Sędzia Prezydujący, J. Dembski.

N. D. 7418. *Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Симъ вызываетъ Осипа Рафальскаго бывшаго арендатора деревни Рыбно гмины Сомянка Пултускаго Уѣзда, нынѣ же по мѣсту жительства неизвестнаго, дабы въ теченіи 30 дней, явился въ здѣшній Судъ по собственнымъ дѣламъ, ибо по истеченіи этого срока, поступлено будетъ по законамъ.

Г. Пултускъ, 1 (13) Ноября 1868 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Жемровскій.

* * *

Zapozywa Józefa Rafalskiego byłego dzierżawcę wsi Rybno, Gminy Somianka, P-tu Pułtuskiego, obecnie z pobytu niewiadomego aby w ciągu dni 30 stawił się w Sądzie tutejszym w interesie własnym, gdyż po upływie tego terminu postąpionem będzie podług prawa.

Pułtusk, d. 1 (13) Listopada 1868 r.
Sędzia Prezydujący, F. Żemrowski.

N. D. 8191. *Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Вызываетъ симъ Томаша Жолондекъ, частнаго лѣсника имѣнія Зегрже, въ последнее время живущаго въ деревни Ядвисинъ Гминѣ Зегрже, явится въ продолженіи 30 дней въ Судъ по собственному дѣлу ибо по истеченіи срока, будетъ поступлено по законамъ.

Пултускъ, 27 Ноября (9 Декабря) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Шклярскій.

* * *

Wzywa się niniejszem Tomasza Żoładek leśnika prywatnego z dóbr Zegrze, ostatnio zamieszkałego we wsi Jadwisinie, Gminie Zegrze aby w ciągu dni 30 stawił się w Sądzie w własnej sprawie, gdyż po upływie terminu będzie postąpiono wedle prawa.

Pułtusk, d. 27 Listop. (9 Grud.) 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Szklarski.

N. D. 8190. *Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Вызываетъ симъ: 1. Фишля Перлемутеръ, лѣтъ 41 имѣющаго, въ послѣднее время живущаго въ г. Прасныше или Яновѣ; 2. Лейбу Басъ, лѣтъ 28, и 3. Хаима Цукерманъ, лѣтъ 26, живующихъ въ г. Новомъ-Дворѣ, явится въ продолженіи 30 дней въ Судъ, по собственному дѣлу, ибо по истеченіи срока, будетъ поступлено по законамъ.

Пултускъ 22 Октября (3 Ноября) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Шклярскій.

* * *

Wzywa niniejszem: 1. Fiszla Perlemuter lat 41 mającego, ostatnio mieszkającego w m. Prasnyszu i Janowie; 2. Lejbę Bas lat 28, i 3. Chaima Cukiermana lat 26, mieszkających w Nowym Dworze, aby w ciągu dni 30 stawili się w Sądzie w własnej sprawie, albowiem po upływie terminu będzie postąpione podług prawa.

Pułtusk, d. 22 Paźdz. (3 List.) 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Szklarski.

N. D 8334 *Судъ Простой Полиціи въ Бѣлгораѣ.*

Объявляетъ что 27 Ноября (9 Декабря) с. г. при обыскѣ у крестьянина деревни Бидачева Сольской гмины, Бѣлгорайскаго уѣзда, обвиненнаго за воровство: Ивана Барылы найдена Войтомъ гмины Соль овчина кожа, цвѣту чернаго. а есть подозреніе, что эта кожа (или овца) уворована Барылою, которая находится въономъ Судѣ. Если за симъ окажется хозяинъ означенной кожи, то за полученіемъ таковой съ законными о томъ доказательствами долженъ явиться въ Судъ въ продолженіи 30 дней со дня припечатанія сего объявленія въ Варшавскомъ Дневникѣ, ибо въ противномъ случаѣ поступлено будетъ по закону.

Г. Бѣлгорай, 9 (21) Декабря 1868 г.
Подсудокъ, Володкевичъ.

N. D. 8114. *Судъ Простой Полиціи въ Скальбмержѣ.*

Казимиръ Бѣлецкій крестьянинъ деревни Роговъ, гмины Опатовецъ Пинчовскаго уѣзда Кѣлецкой губерніи, въ кражѣ обвиненный, бѣжалъ изъ Скальбмерскаго детенціоннаго ареста, потому Судъ проситъ всѣ Полицейскія Власти разслѣдовать за нимъ и въ случаѣ поимки доставить ближайшему Суду.

Примѣты его слѣдующіе: лѣтъ отъ роду 27, ростъ средній, глаза большіе, голубые, лице круглое, носъ умѣренный, волосы темные.

Г. Скальбмержъ, 25 Нояб. (7 Дек.) 1868 г.
и. д. Подсудка, Шокальскій.

N. D. 7017. *Судъ Простой Полиціи въ Пилицѣ.*

Предлагаетъ:

1. Осипу Фирлею, имѣющему 47 лѣтъ отъ роду, мастеровому изъ Пилицкой фабрики, Прусскому подданному, проживающему въ гминѣ Пилицѣ за пашпортомъ изъ г. Бытомя,

2. Агатѣ Подворской, имѣющей 36 лѣтъ отъ роду, вдовѣ послѣ смерти Станислава Подворскаго, мѣщанина г. Пилицы, проживавшимъ въ послѣднее время, первому въ деревни Заржечѣ, второй же въ г. Пилицѣ; нынѣ состоявшимъ въ неизвѣстномъ отсутствіи, дабы для объясненія, по дѣлу о проживающихъ въ г. Пилицѣ мѣщанахъ: Станислава Мазурка и прочихъ, за нападеніе на домъ и нанесеніе при этомъ случаѣ какъ Фирлею такъ и Подворской тяжкихъ побоевъ; въ теченіи 30 дней, со дня напечатанія сего объявленія, явились въ Хенцинскій Судъ Исправительной Полиціи, и или увѣдомили о своемъ мѣстопребываніи; по истеченіи же этого времени будетъ поступлено по закону.

Г. Пилица, Октября 14 (26) дня 1868 г.
Подсудокъ, Томашевскій.

N. D. 8147. *Сейнскій Мировый Судъ.*

Приглашаетъ Ивана Петровскаго бывшаго Войта Задорышковской гмины, неизвѣстнаго по мѣсту пребыванія, явиться въ здѣшній Судъ, или въ ближайшій, въ продолженіи 30 дней, считая со дня сего объявленія, для сложенія показанія по дѣлу противъ виновнымъ подделки подписи Войцеховскаго, или донести Суду о мѣстѣ своего пребыванія, ибо въ противномъ случаѣ поступлено будетъ по закону.

Сейны, Декабря 3 (15) дня 1868 года.
Предсѣдательствущій Грабовскій.

Drukarnia Rządowa Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.